

5 ΜΑΪΟΥ 2026

† Μνήμη τῆς Ἁγίας καὶ ἐνδόξου Μεγαλομάρτυρος Εἰρήνης.

Τῆ ΤΡΙΤῆ ΤῆΣ Δ' ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

* * * * *

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ

Ὁ ἱερεύς· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

ᾠχος Πᾶ Πα ϕ

Χ ρι στο ος α νε ε στη η εκ νε ε κρων θα
να τω θα να α τον πα τη η η σα α α ας και
τοι ος ε εν τοις μνη μα σι ζω ην χα ρι σα α με
νος ἐκ γ.

Μετὰ τὸν Ἐξάψαλμον,
Συναπτὴ μεγάλη, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·
Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

ᾠχος Γα ϕ

Η ε ος Κυ ρι ος και ε πε φανεν η μι ν
ευ λο γη με νος ο ερ χο μενος εν ο νο μα τι Κυ ρι
ου ου

Στίχ. α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Στίχ. β'. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἠμυνάμην αὐτούς.

Στίχ. γ'. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἐστὶ θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

Η ε ος Κυ ρι ος και ε πε φανεν η μι ν ευ λο

γη με νος ο ερ χο με νος εν ο νο μα τι Κυ
ρι ου

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ

Τὸ Ἀναστάσιμον.

Ε^{Γα} υ φραι νε σθω τα ου ρα νι α α γα λ λι α
σθω τα ε πι γει ει α ^{Γα} ο τι ε ποι η σε κρα τος εν
βρα χι ο νι αυ του ο Κυ ρι ος ε πα τη σε τω θα
να α τω το ον θα α να α τον ^{Γα} πρω το το κο στων νε κρων ε
γε νε το ^{Γα} εκ κοι λι ας Α δου ε ρυ σα το η
μας ^{Γα} και πα ρε σχε τω κο ο σμω το με γα ε ε
λε ε ος

Δόξα.

Τὸ ἀπολυτίκιον τῆς Μεγαλομάρτυρος.

Ταχὺ προκατάλαβε. Ἦχος Δι-Ϟ

Ει ρη νης τον αρ χο ντα ι χνη λα τσ σα σε μνη
ει ρη νης ε πω νυ μοσ δι ε πι πνοι ας Θε ου
ε δειχ θης πα νευ φη με συ γαρ τσ πο λε μι ου τας ε
νε δρας φυ γου σα η θλη σας υ περ φυ σιν ως παρ

θε νος φρο νι μη ^ε δι ο Με γα λο μα ρ τυς Ει ρη νη
ει ρη νην η μιν αι τησαι ^ε

Καὶ νῦν. *Ἀναστάσιμον.*

Tο απ αι ω νος α πο κρυ φον και Αγ γε λοις α γνω
στον μυ στη ρι ον ^ε δι α σου Θε ο το κε τοις ε πι
γης πε φα νε ρω ται ^ε Θε ος εν α συ γ χυ τω ε νω σει
σα ρκου με νος ^Δ και Σταυ ρον ε κου σι ως υ περ η μων
κα τα δε ξα με νος ^ε δι ου α να στη σας τον πρω το
πλα στον ε σω σεν εκ θα να του τας ψυ χας η μω ω
ων ^Δ

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ἵτι σὸν τὸ κράτος...

Μετὰ τὴν α' Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Τὴν οὐράνιον νόμφην τοῦ ποιητοῦ, καὶ ἀκήρατον κόρην τοῦ
λυτρωτοῦ, Εἰρήνην τιμήσωμεν, τὴν ἀμνάδα τὴν πάντιμον, τὴν καὶ
μετὰ πότμον ἐν νεφέλαις ἀρθεῖσαν, Μαγεδῶν ἐκ πόλεως καὶ εἰς
Ἔφεσον φθάσασαν· ἐνθα τοῖς σημείοις καὶ τοῖς τέρασι πάντας,
ἐνθέως ἐξέπληξας καὶ τὴν πίστιν ἐκήρυξας, ἀθληφόρε ἀήττητε·
πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι,
τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Δόξα. Τὸ αὐτό. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἦχος Γα ϕ

Την ω ραι ο τη τα α της παρ θε νι ι ας σου και
το υ περ λαμ προ ον το της α γνει ει ας σου ο Γα
βρι ηλ κατα πλα γεις ε βο α σοι Θε ο το ο κε
ποι ον σοι εγ κω μι ο ον προ σα γα γω ε πα α ξι
ον τι δε ο νο μα σω ω σε α πο ρω ω και ε ξι
σταμαι δι ο ως προ σε τα γην βο ω σοι χαι αι ρε
η κε χα ρι τω με νη

Μετὰ τὴν β΄ Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος α΄. Τοῦ λίθου σφραγισθέντος.

Καλλιμάρτυς Εἰρήνη καὶ Χριστοῦ νύμφη ἄφθορε, σὺ αὐτῶ
παρεστῶσα ὡς ὠραία καὶ πάγκαλος, ὡς λίθους φαιδρούς καὶ
διαυγεῖς, τὰ στίγματα φέρουσα σαρκός, καὶ αἱμάτων τὴν
πορφύραν, ὑπὲρ ἡμῶν ἀπαύστως πρέσβευε. Δόξα τῷ δεδωκότι
σου ἰσχύν, δόξα τῷ σὲ στεφανώσαντι, δόξα τῷ σὲ ἀναδείξαντι
Μαρτύρων καύχημα.

Δόξα. Τὸ αὐτό. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἦχος Γα ϕ

Τα ε που ρα νια α πο θω η γα αλ λο ντο και
τα ε πι γει α α τρο μω ε ξι ι στα ντο ο τε η
α χραντος φω νη ε πη ηλ θε σοι Θε ο το κε

μι α γαρ πα νη η γυ ρι ις αμ φο τε ροις ε πε ε λαμ

 ψεν ο τι τον πρω το πλα α ζον εκ θα να τς ερ ρυ σα

 το δι ο συντω Α γγε λω βο ω μεν σοι χαι αι

 ρε α γνη Παρ θε νο μη τορ

Μετά τὸν Πολυέλεον Κάθισμα.

Ἦχος δ΄. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Κατεπλάγησαν ἀγνή, μάρτυς Εἰρήνη οἱ χοροί, τῶν ἀγγέλων καὶ βροτῶν, φύσις ἐξέστι ἐπὶ σοί, πῶς τὸν ἀρχέκακον δράκοντα κατεπάτησας, ὠραίοις σου ποσὶ καὶ κατηδάφισας, καὶ πλήθη ἀσεβῶν ἐχειραγώγησας, καὶ διαδήματι κάλλους παρὰ Χριστοῦ τοῦ Νυμφίου σου ἐστέφθης· διὸ αἰτοῦμεν, μὴ ἐπιλάθου καὶ ἡμῶν τῶν τιμώντων σοι.

Δόξα. Τὸ αὐτό. Καὶ νῦν. Τῆς ἐορτῆς.

Τὴν ὠραιότητα. Ἦχος Γα ϕ

Ρ η μα πα ρα λυ το ον μο νο συν ε ε σφιγ ξεν ως

 ο παγ κο σμι ο ος λο γος ε φθε εγ ξα το του δι

 η μας ε πι της γης ο φθε εντος δι ευ σπλαγχνι αν

 ο θεν και τον κραβ βα το ον ε πι φε ρων δι η ηρ χε

 το καν οι Γραμ μα τεις ο ο ραν το πραχ θεν ε εχ υ πε

 φε ρον κα κι ας κα τε χο ο με νοι φθο νω τας

 ψυ χα ας πα ρα λυ υ ο ο ντι

ΑΝΑΒΑΘΜΟΙ, ΠΡΟΚΕΙΜΕΝΟΝ

Οἱ Ἀναβαθμοί· τὸ ἀ΄ Ἀντίφωνον τοῦ δ΄ ἤχου.

Ἦχος ς̣ Βου ς̣

Ε^{Βϋ} κ νε ο τη το ο ο ος μϋ πο ο ολ λα α α
 πο λε ε μει με ε πα α α θη η ^{Δι} ^ϑ ^χ αλλ α
^{Βϋ} αυ τος α αν τι ι λα α α βϋ ς ς και σω ω ω
 σον Σω ω τη η η ρ μϋ ς ^ϑ ^χ

Ο^{Δι} ι μι σϋ δν τες Σι ω ω ων αι αι σχυ υν θη
^{Βϋ} η η τε ε ε ε ε α πο ο τϋ Κυ υ ρι
^{Πα} ι ι ς ς ^ϑ ^χ ως χο ο ο ο ο ορ το ο ο
^Μ ^π ^ρ ο ος γαρ πυ υ ρι ι ι ι ι ^Ζ ^{Βϋ} ε ε σε ε ε
 σθε ε ε ε ε α πε ξη ρα με ε ε νοι οι ^ϑ ^χ

Δ^{Βϋ} ^χ ο ξα Πα τρι και Υι ω ω και αι Α α γι ι
 ω Πνε ευ μα α τι ι ^ϑ ^χ

Α^{Βϋ} γι ω Πνευ μα τι ι ι πα α α σα ψυ υ
 χη ζω ω ου ου ου ται αι ^{Δι} ^ϑ ^χ και κα α θα αρ σει ^Δ ^ς ^ς
 υ ψου ου ου ται αι λα α αμ πρυ υ νε ε ε ται ^Δ ^ς ^ς

τη η Τρι ι α δι κη η μο ο να α α δι ι ι

ι ι Ι ε ε ρο κρου υ φι ι ι ω ως

Κ αι νυν και α ει και εις τας αι ω νας των

αι ω ω νων α α μη ην

Α γι ω Πνευ μα α τι ι α να α βλυ υ υ

ζει τα α τη η ης χα α α α ρι το ος ρει

ει ει θρα α αρ δε ε ε ε ε ευ ο ο ο

ο ον τα α α πα α σαν τη ην κτι ι ι σι ι

ι ι ιν προς ζω ω ω ο γο ο νι ι ι

α αν

Προκείμενον. Ψαλμός λθ' (39).

Ἦχος Βου

Υ πο με ε ε νων υ πε μει να τον Κυ ρι ον

και προ σε σχε μοι και ει ση κς σε της δε η σε

ως μς

Στίχ. α'. Και α νη γα γε με Εκ λακ κς τα λαι πω

ρι ας και α πο πη λυ ι λυ ος
Υ πο με ε ε νων υ πε μει να τον Κυ ρι ον
 και προ σε σχε μοι και ει ση κσ σε της δε η σε
 ως μδ

Στίχ. β'. Καὶ ἔστησεν ἐπὶ πέτραν τοὺς πόδας μου
 και κα

τευ θυ νε τα δι α βη μα τα μδ
Υ πο με νων υ πε μει να τον Κυ ρι ον και προ
 σε σχε μοι και ει ση κσ σε της δε η σε ω ως μδ
 δ δ δ

ΤΑΞΙΣ ΕΩΘΙΝΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ

Ὁ διάκονος: Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὁ ἱερεύς: Ὅτι ἅγιος εἶ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ...

Ἀμήν.

Σταθερὸν Προκείμενον ὄρθρου.

Ψαλμὸς ρν' (150).

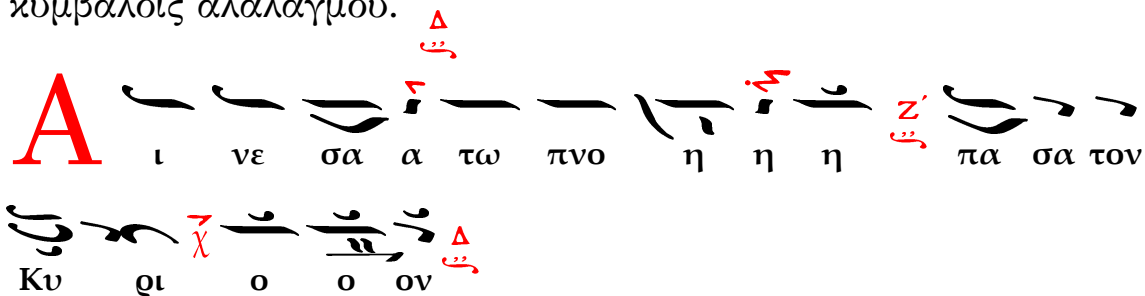
Ἦχος Δι-θ

Π α α σα πνο η αι νε σα τω τον Κυ ρι ον

Στίχ. α'. Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν
 στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

Π α α σα πνο η αι νε σα τω τον Κυ ρι ον

Στίχ. β'. Αινεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις, αινεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ.

Εὐαγγέλιον.

Ὁ διάκονος: Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς τῆς ἀκροάσεως τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν ἱκετεύσωμεν.

Κύριε, ἐλέησον. (γ')

Ὁ διάκονος: Σοφία· ὀρθοί· ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου.

Ὁ ἱερεύς: Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ὁ ἱερεύς: Ἐκ τοῦ κατὰ Μάρκον ἁγίου Εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα.

Ὁ διάκονος: Πρόσχωμεν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Καὶ ἀναγινώσκει ὁ ἱερεύς τὸ Εὐαγγέλιον τοῦ Ὁρθρου τῆς ἑορτῆς ἀπὸ τῆς Ὁραίας Πύλης.

Κυριακῆς Γ' Νηστειῶν (Μαρκ. γ' 34-38, θ' 1).

Ἐκ τοῦ κατὰ Μᾶρκον Ἁγίου Εὐαγγελίου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Εἶπεν ὁ Κύριος: Ὅστις θέλει ὀπίσω μου ἐλθεῖν, ἀπαρνησάσθω ἑαυτὸν καὶ ἀράτω τὸν σταυρὸν αὐτοῦ, καὶ ἀκολουθείτω μοι. Ὅς γὰρ ἂν θέλη τὴν ψυχὴν αὐτοῦ σῶσαι, ἀπολέσει αὐτήν· ὃς δ' ἂν ἀπολέσει τὴν ἑαυτοῦ ψυχὴν ἕνεκεν ἐμοῦ καὶ τοῦ Εὐαγγελίου, οὗτος σώσει αὐτήν. Τί γὰρ ὠφελήσει ἄνθρωπον ἐὰν κερδήσῃ τὸν κόσμον ὅλον, καὶ ζημιωθῇ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ; ἢ τί δώσει ἄνθρωπος ἀντάλλαγμα τῆς ψυχῆς αὐτοῦ; ὃς γὰρ ἐὰν ἐπαισχυνθῇ με καὶ τοὺς ἐμοὺς λόγους ἐν τῇ γενεᾷ ταύτῃ τῇ μοιχαλίδι καὶ ἁμαρτωλῷ, καὶ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐπαισχυνθήσεται αὐτὸν ὅταν ἔλθῃ ἐν τῇ δόξῃ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ μετὰ τῶν ἀγγέλων τῶν ἁγίων. Καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς· ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὅτι εἰσὶ τινες τῶν ὧδε ἐστηκότων, οἵτινες οὐ μὴ γεύσονται θανάτου ἕως ἂν ἴδωσι τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ ἐληλυθυῖαν ἐν δυνάμει.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ Προεστὼς ἢ ὁ Ἀναγνώστης:

Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι, * προσκυνήσωμεν ἅγιον Κύριον Ἰησοῦν, * τὸν μόνον ἀναμάρτητον. * Τὸν σταυρὸν σου, Χριστέ, προσκυνοῦμεν * καὶ τὴν ἁγίαν σου ἀνάστασιν * ὑμνοῦμεν καὶ

δοξάζομεν· * σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν, * ἐκτός σου ἄλλον οὐκ οἶδαμεν, * τὸ ὄνομά σου ὀνομάζομεν. * Δεῦτε πάντες οἱ πιστοὶ προσκυνήσωμεν * τὴν τοῦ Χριστοῦ ἁγίαν ἀνάστασιν· * ἰδοὺ γὰρ ἦλθε διὰ τοῦ Σταυροῦ * χαρὰ ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ. * Διὰ παντὸς εὐλογοῦντες τὸν Κύριον, * ὑμνοῦμεν τὴν ἀνάστασιν αὐτοῦ. * Σταυρὸν γὰρ ὑπομείνας δι' ἡμᾶς, * θανάτῳ θάνατον ὤλεσεν.

Ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης τὸν ν' ψαλμὸν, χύμα.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με.

Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διὰ παντός.

Σοὶ μόνῳ ἥμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις σου καὶ νικήσης ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.

Ἴδου γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ἴδου γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας, τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ῥαντιεῖς με ὑσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Ἀκουτεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην· ἀγαλλιάσονται ὅστέα τεταπεινωμένα.

Ἀπόστρεφον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψης με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλης ἀπ' ἐμοῦ.

Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου, καὶ πνεύματι ἠγεμονικῶ στήριξόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι.

Ῥῦσαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου· ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.

Ὅτι, εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν· ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον· καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.

Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τεῖχη Ἱερουσαλήμ.

Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

Εἶτα ψάλλομεν εἰς ἦχον β΄.

Ἦχος Δι

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευμα τι
Ταις της Α θλο φο ο ρα προ σβει αις ε λε η μον
ξα λει ψον τα πλη θη των ε μων ε γ κλη μα των

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω
νων Α μην
Ταις της Θε ο το ο κη προ σβει αις ε λε
η μον
ε ξα λει ψον τα πλη θη των ε μων ε γ κλη μα
των

Εἶτα, Ἰδιόμελον.

Ἦχος Πα ρ

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ
πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου
ε ξα λει ψον το α νο ο μη

μα α α μη

Ω ς της ει ρη νης ε πω ω νυ υ μος
περ ε χου σαν πα ντα νη ρ εν ει ει ρη η η νην

Χρι στον τον Κυ ρι ι ο ο ον η η μων εν τοις
 με λε σι σθ ει ρη η νη η ε δο ο ξα α α α
 σας εν μαρ τυ ρι ου γαρ τη πα λη δι ε ε
 ε ε πρε ε ε ε ψας πυ ρος βα σα νων τε ε ε μα α
 στι ι ι γων και ξι φης στε ρρωσ κα τα α τολ μη
 η σα α α α σα αλλ ι κε τευ ε δε ο με ε θα
 Α αυ τον δω ρη θη ναι τω κο σμω τη η ην ει ει ρη
 η η νην και ταις ψυ χαις η μω ων το με ε γα ε ε ε
 λε ε ε ε ο ο ο ο ος

Σώσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν Σου... Κύριε, ἐλέησον (ιβ). Ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς... Ἀμήν.

Οἱ Κανόνες·

Κανὼν τοῦ Παραλύτου.

Ὁδὴ ἡ ἀκροστοιχίς ἐν τῇ θ' ᾠδῇ

Ἰωσήφ.

Ποίημα Ἰωσήφ Θεσσαλονίκης.

Ἦχος Γα ρ

ᾠδὴ α'. Ὁ εἰρμός.

Η αυ μα στος εν δο ξωσ ποι ων τε ρα τα συ ει
 ο Θε ος ο α βυσσον γε ω σας και αρ μα τα κα

λυ ψας και λα ον δι α σω ω ω σας α δο

ντα α σοι ως λυ τρω τη Ημων Θε ω

Δ ο ξα σοι ο Θε ο ος ημων δο ξα α σοι

Ε νερ γων ση μει α ποι ων τε ρα τα α μο

νε Βα σι λευ σταυ ρον ε θε λη σι ως υ πε στης ως

οι κτιρ μων και θα να τον θα να α α τω θα να

τω ω σας ε ζω ο ποι ησας η μας

Δ ο ξα σοι ο Θε ο ος ημων δο ξα α σοι

Τ η Χρι στς Ε γερ σει λα οι ση με ρον χο

ρευ σω μεν πισ τως ε σκυ λευ ται ο Α δης δε σμι ρς

ρς κα τει χεν α πε δω κε σπ δαι αι αι ως α

νυ μν ς ντας τα με γα λει α τς Θε ς

Δ ο ξα σοι ο Θε ο ος ημων δο ξα α σοι

Ο δυ να μει θει α πο τε Πα ρα λυ τον λο

γω σς Χρι στε συ σφι γξας και προ στα ξας αυ τω την κλι

νην α ραι χρο νι ως α σθε νς ς ς ντι την ψυ

χη ην μη νο σσαν ι ασαιδει νως

Δ ο ξα σοι ο Θε ο ος ημων δο ξα α σοι

Ε ν τη κο λυμ βη θρα πο τε Α γγελο ος τη

Προ βα τι κη κα τηρ χε το και ε να ι α το κα

τα χρο νον Βα πτισμα τι ι δε θει ει ει ω νυν

κα θαι αι ρει α πειρα πλη θη ο Χριστος

Δ ο ξα σοι ο Θε ο ος ημων δο ξα α σοι

Α ρ χη γε Α γγε λων Αρ χι στρα τη γε των

α νωλειτρων τς συ ναθοι ζο με νς εν τω σε

πτω να ω σ και τον Θε ον α νυ μνς δ οντας

σκε πε φρς ρει α πο πα ντοι ων πειρα σμων

Τριαδικόν.

Χ Αγία Τριάς ο Θεός ε λε ησον και σωσον η μας

Ε ν τρι σι προ σω ποις μι α φυ σει δε α ναρ

χον Θε ον υ μνη σω μεν α παν στως με τα των Α

σω μα των Πα τε ρα Λο ο γον Πνε ε ευ μα βα

σι λει αν ε χθσαν και κρα τος α με ρες

Θεοτοκίον.

Χ Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ και εις τας αι ω ναστωναι ω νων α

μην

Τ ην τι μω σαν ταυ την Α γνη πο λινσθ ς πα
ντο τεπιστως πε ρι σω ζε κιν δυ νων α λω σε
ως βαρ βα ρων πο λε μθ ε εμ φυ λι ι ι ς
και μα χαι αι ρας και πα σης αλ λης α πει λης

Ὁ Κανὼν τῆς Ἁγίας, οὔ ἡ Ἀκροστοιχίς·
Σαῖς με προσευχαῖς, μάρτυς Εἰρήνη, σκέπε.

ᾠδὴ α΄.

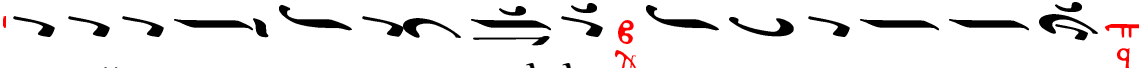

Ἄσομαί σοι Κύριε. Ἦχος Βου ς

Στίχ. Ἁγία τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

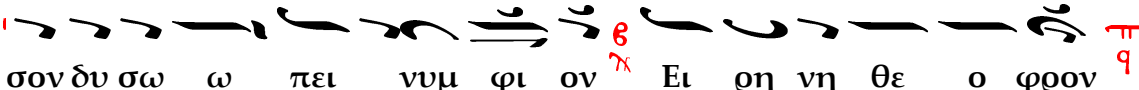

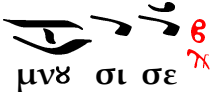
Σ τε φα νος υ πα αρχωντης Α θλη φο ο ρθ ταυ
της Χρι στε ε ταις πρε σβει αις ει ρη νην τω κο σμω
και δο ξαν την α μα ραν τον τοις υ μνθ ς σι σε δω ρη
σαι

Στίχ. Ἁγία τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

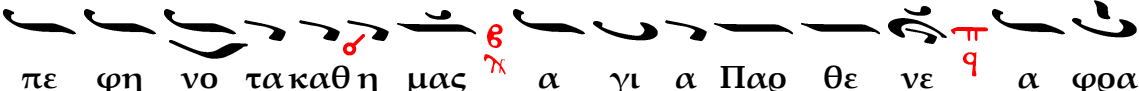
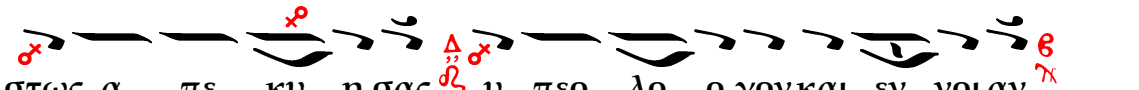
Α ι γλη δι α λα α μπσα παρ θε νι ι ας και

 κοσμημε ε νη τω καλ λει της σης μαρ τυ ρι ας

 Ει ρη νη με γα λω νυ με σω νυμ φι ι ω πα ρι στα

 σαι

Δόξα.

I λε ων γε νε εσθαι ταις Εκ κλη σι ι αις τον

 σον δυ σω ω πει νυμ φι ον Ει ρη νη θε ο φρον

 και πται σμα α των την α φε σιν πα ρε χειν τοις υ

 μνσ σι σε

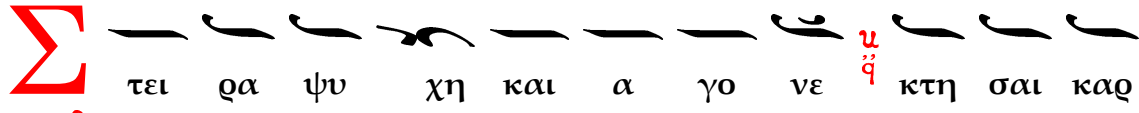

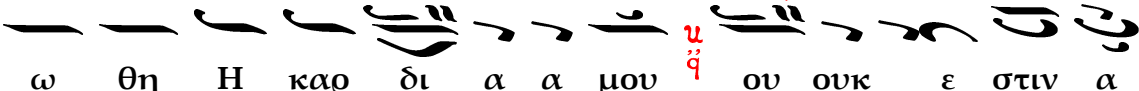
Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Σ αρ κα γε γο νο ο τα τον Θε ον Λο ο γον και

 πε φη νο τα καθη μας α γι α Πα ρ θε νε α φρα

 στως α πε κυ η σας υ περ λο ο γον και εν νοιαν

Κανὼν τοῦ Παραλύτου.

Ἦχος Γα ρ

ᾠδὴ γ'. Ὁ εἰρμός.

Σ τει ρα ψυ χη και α γο νε κτη σαι καρ

 πον ευ κλε η ευ τε κνη με νη βο η η σον ε στε ρε

 ω θη Η καρ δι α α μου ου ουκ ε στιν α

γιος και ουκ εστι δικαιοσπληνσ Κυ υ

ρι ι ε

Δοξα σοι ο Θεοσ ημων δοξα σοι

Ορων σε παλαιηλιος ξυλω κρεμα

μενον Λογε το φως συ υνεστειει λε και εδονει

το ηγηα πασα νεκροι οι εξα νιστα α ντο

νε κρη γε νο με νσ σ πα ντο δυ υ να α με

Δοξα σοι ο Θεοσ ημων δοξα σοι

Μετα ψυχης ελθοντος σου εν τη κοι

λια της γης ψυχασπερ εκεκτηη το ε

να πεδιδα Αδηςσπεδη βοωωσας τω

κρατειει σσ ωδην χαριστηρι οον μο νε Κυ υ

ρι ι ε

Δοξα σοι ο Θεοσ ημων δοξα σοι

Την επιχρονσ πλειονας εξαθε

νσσανδει νωσ ψυχην μευπεραγααθε ως τον

Πα ρα λυ τον πριν υ γι ω σον ως α αν βη
μα α τι ζω ω σα τας τρι ι βας ας ε δει ξας τοις
πο θς ς σι ι σε

Δ ο ξα σοι ο Θε ο ος ημων δο ξα α σοι

Μ ε τα των α νω τα ξε ων Θε ς Αρ

χα γγε λε ι κε τη ρι αν ποι η η σον υ περ των

πι στει α νυ μνς ντων σε φρς ρω ων συν τη η ρων η

η μας τς βι ς τοις πα θε σι πε ρι πι ι πτοον τας

Τριαδικόν.

Χ Αγία Τριάς ο Θεός ε λε η σον και σω σον η μας

Δ ο ξα Πα τρι βο η σω μεν Υι ω και Πνευ

μα τι εις γαρ υ παρ χει ει φυ σει Θε ος ον αι δυ να

μεις πα σαι των ς ρα νων εν φο ο βω δο ξα

ς ς σι το Α γι ος Α γι ος Α α γι ος κρ α

ς ς σαι

Θεοτοχίον.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ
καὶ εἰς τὰς αἰ
ὠ ναστωναι ὠ νων α

μην

Ἀσπο ρον ε σχες συλ λη ψιν και υ περ
νῦν το κε τον Παρ θε νο μη τωρ α χρα α ντε ερ γον
φρι κω δεσ θαυμα με γιστον Α γγε ε λοιστι ι μω με
ε νον βρο τοις δο ξα ζο με νο ον Κο ρη Δε ε σποιοι
να

Τῆς ἁγίας. Ὠδὴ γ΄.

Τόξον δυνατῶν ἠσθένησε. Ἦχος Βου

Στίχ. Ἁγία τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Μυ υ ρα κε νω θεν τος αι σθη η σιν σα την
οι κᾶ με νην ευ ω δι α α σαν τος χα ρι τι δε
ξα με ε νη α νε πτε ρω ω θης προς τον τᾶ τᾶ πο θον εν
δο ξε

Στίχ. Ἁγία τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Εε σχες τον Θε ον συλ λη πτο ο ρα εν τοις
σοις α γω σι και συ να σπι ι ζο ντα παν σο φε δι

α τϛ ϛ τοστεφα νω θει ει σατϛς τυ ραν νϛςκα τε πα λαι
σας

Δόξα.

Π υ υ υργος α ρε των α κλο νη η τος και θε
ο σε βει ας κα τοι κη τη τη ρι ον γε γο νας
και αν δρει ει ας και σω φρο συ υ νησεν δι αι τη μα πα
νευ φη με

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ρ ε ε εων με χρι σϛ ο θα να α τος ε στη προσ
βα λων τω εκ σου τε χθε ε ντι Πα να μω με δι α
τϛ ϛ το α θα να σι ι ας α παρ χην σε ο νο μα ζομεν

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν...

* * *

ΜΕΣΩΔΙΑ ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

Κάθισμα τῆς Ἀγίας.

Ἦχος α΄. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Τῷ κάλλει σου Χριστέ, ἡ παρθένος τρωθεῖσα, παρέδραμε σπουδῆ, τὰ ὀρώμενα πάντα, καὶ πᾶσαν τὴν τοῦ σώματος, εὐμορφίαν ἐκδέδωκε, ταῖς κολάσεσι, καὶ ταῖς πικραῖς τιμωρίαις, ἀφανίζεσθαι· ἦν εἰς ὠραίους νυμφῶνας, εἰσήγαγες Δέσποτα.

Δόξα.

Ἦχος δ΄. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Οἱ ἀγῶνές σου σεμνή καὶ τὰ ἄθλα, οἱ ἰδρωτές σου ἀγνή καὶ τὰ θαύματα, ἐχθροῦ κατέβαλον Εἰρήνην ὄφρυν. Κυρίου γὰρ Νυμφίον σου ἐκ καρδίας ποθοῦσα, οὐ μάστιγας, οὐ θάνατον δι' αὐτὸν

ἐπτοήθης, ἀλλ' ἀνετίθης ὅλη πρὸς Θεοῦ, τῆς εὐσεβείας, φοροῦσα τὸν στέφανον.

Καὶ νῦν. Τῆς ἑορτῆς.

Τὴν ὠραιότητα τῆς παρθενίας σου, ἦχος Γα ϕ

Π α ρε στιν ευ ραντο ο την ο λο σω ω μα τον
οι πα ρα λυ σε σι ι φθο νσφι γγο ο με νοι την εν
Σαβ βα τω Πα ρα λυ τσ σφιγ ξιν κα τα νο
σ ντες λε γο ντες ουκ ε ξε στι ι θε ρα πευ εινοις
Σα αβ βα σι λυ ει ν τε την πα τρι ι ον του Σαβ βα του
κα τα παυ σιν του νο μσ σε μη γνο ντες Δε σπο την
και θε ρα πευ τη ην των ψυ χων η μω ω ω ν

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Σὺ γὰρ εἶ ὁ βασιλεὺς τῆς εἰρήνης...

* * *

ΚΟΝΤΑΚΙΟΝ, ΟΙΚΟΣ, ΣΥΝΑΞΑΡΙΟΝ

Κοντάκιον τῆς ἀγίας.

Ἦχος γ'. Ἡ Παρθένος σήμερον.

Παρθενίας κάλλεσι, πεποικιλμένη παρθένε, καὶ Μαρτύρων στέμμασι, στεφανωθείσα Εἰρήνη, αἷματι τοῦ μαρτυρίου ἐρῶαντισμένη, θαύμασι καταστραφθεῖσα τῶν ἰαμάτων, εὐσεβῶς Μάρτυς ἐδέξω, * βραβεῖον νίκης τῆς σῆς ἀθλήσεως.

Ὁ Οἶκος

Τοῦ νυμφίου Χριστοῦ ἔρωτι, Παναοίδιμε, ἀπὸ βρέφους σεμνὴ πυρποληθεῖσα ἔδραμες, δορκὰς ὡς διψῶσα πηγαῖς ἀειρύτοις· καὶ τῇ ἀθλήσει σεαυτὴν συντηρήσασα, ἐν τῷ ἀφθάρτῳ ὄντως τοῦ Κτίστου σου θαλάμῳ ἔνδοξε, ὡς νύμφη εὐκλεῆς, ἐστολισμένη, πεποικιλμένη, εἰσῆλθες ὡς ἐκλεκτὴ, στεφανηφόρος ὄραθεῖσα, ἐξ ἀφθάρτου νυμφίου δεξαμένη, ὡς χρυσίον, * βραβεῖον νίκης τῆς σῆς ἀθλήσεως.

Συναξάριον.

Τῇ Ε΄ τοῦ αὐτοῦ μηνός, μνήμη τῆς ἁγίας μεγαλομάρτυρος Εἰρήνης. (δ' αἰ.)

Στίχ. Ξίφει θανοῦσα, καὶ βιώσασα ξένως,

Εἰρηνικῶς τέθνηκας αὔθις, Εἰρήνη.

Εἰρήνη τιμηθεῖσα ἀνέγρευτο καὶ θάνε πέμπτη.

Αὕτη ἦν θυγάτηρ μονογενῆς Λικινίου βασιλίσκου καὶ Λικινίας μητρός, ἐκ πόλεως Μαγεδῶ, Πηνελόπη πρότερον ὑπὸ τῶν γονέων ὀνομασθεῖσα. Οὕσα δὲ τῷ σώματι διαπρεπῆς, καὶ τῷ κάλλει τὰς κατ' αὐτὴν ὑπερβαίνουσα, ἐφ' ὑψηλοῦ πύργου διῆγεν, ὃν ὁ πατὴρ αὐτῇ ὠκοδόμησε, μετὰ παιδισκαρίων εὐμόρφων δεκατριῶν, πολὺν καὶ ἄφθονον εἰς ὑπηρεσίαν ἔχουσα πλοῦτον καὶ θρόνον καὶ τράπεζαν καὶ λυχίαν, κατασκευασθέντα πάντα ἐν χρυσῷ· ἦν δέ, ὅτε ἐν αὐτῷ ἐτέθη, χρόνων ἕξ, παρὰ Ἀπελλιανοῦ τινος γέροντος παιδαγωγουμένη, ὃν εἰσιέναι πρὸς αὐτὴν ἔταξεν ὁ Λικίνιος.

Ὅρα γοῦν δι' ὀράματος τῇ νυκτὶ περιστερὰν ἔλθοῦσαν, ἐπιφερομένην κάρφος ἐλαίας, ὃ παρὰ τὴν τράπεζαν ἔθηκε· καὶ ἀετὸν ἐπικομιζόμενον ἐξ ἀνθέων στέφανον, καὶ ἐπὶ τῆς τραπέζης θέντα αὐτόν· εἶτα, δι' ἄλλης θυρίδος εἰσελθόντα κόρακα καὶ ὄφιν ἐπιθέντα τῇ τραπέζῃ. Ἀπορούσης δὲ αὐτῆς καὶ διαλογιζομένης, τί ἄρα τὰ ὀφθέντα δηλοῦσιν; ὁ γέρων Ἀπελλιανὸς αὐτῇ διεσάφησε, τὴν μὲν περιστερὰν, λέγων, παιδευτήριον γνώμης εἶναι· τὸ δὲ κάρφος τῆς ἐλαίας, σφραγίδα πραγμάτων καὶ ἀνοικτήριον Βαπτίσματος· τὸν δὲ ἀετὸν, βασιλέα ἐν ὄρνεσιν ὄντα, διὰ τοῦ στεφάνου τὴν ἐπὶ τοῖς αὐτῇ καλοῖς προσημαίνειν νίκην· τὸν δὲ κόρακα, διὰ τοῦ ὄφους, θλίψιν καὶ ταλαιπωρίαν ὑποφαίνειν· καὶ ὅλως αὐτῇ διηρμήνευσε, καὶ τὸν ἀγῶνα τοῦ μαρτυρίου παρέστησεν, ὃν διὰ τὸν Χριστὸν ἔμελλεν ἐξανύειν· τὰ δὲ ἐντεῦθεν παράδοξα πάντα περὶ αὐτῆς λέγεται. Τεθῆναι γάρ φασι τὸ ὄνομα αὐτῆς καὶ κληθῆναι ὑπὸ Ἀγγέλου, ἀντὶ Πηνελόπης, «Εἰρήνη», καὶ τὰ περὶ Χριστοῦ μνηθῆναι, καὶ ὅτι ἔσσονται τῶν σωθησομένων δι' αὐτῆς πολλὰ ψυχῶν μυριάδες, καὶ ὡς ἐπιστήσεται αὐτῇ ὁ τοῦ Παύλου μαθητῆς Τιμόθεος καὶ βαπτίσει αὐτήν.

Τούτων οὖν γενομένων, τὰ τοῦ πατρὸς συντρίψασα εἰδῶλα, κάτω ἔβαλεν. Ἐξετάζεται δὲ πρῶτον μὲν παρὰ τοῦ ἰδίου πατρός, ὃς ἵπποις αὐτὴν συμπατηθῆναι ἐκέλευσεν· ὦν ἓνα, ἀντὶ τοῦ δρᾶσαί τι δεινόν, κατὰ τοῦ βασιλίσκου ἀναστάντα καὶ τοῦτον κατὰ γῆς ρίψαντα, τὴν δεξιὰν τούτου χεῖρα συντρίψαι καὶ αὐτόν θανατῶσαι καὶ ἀνθρωπίνῃ φωνῇ τὴν Ἁγίαν μακαρίσαι. Παραυτίκα οὖν αὐτῇ τῶν δεσμῶν ἐλύθη καὶ παρακληθεῖσα ὑπὸ τῶν παρόντων, δι' εὐχῆς τὸν πατέρα ἀνέστησεν· ὃς μετὰ τρισχιλίων ἀνδρῶν καὶ τῆς αὐτοῦ γαμετῆς εἰς τὸν Σωτῆρα Χριστὸν ἐπίστευσε καὶ τὸ εἰς αὐτὸν ἐδέξατο Βάπτισμα· καὶ τὴν βασιλείαν καταλιπὼν, ἐν τῷ πύργῳ τῷ οἰκοδομηθέντι τῇ θυγατρὶ, τοῦ λοιποῦ ἐπεβίωσε.

Διαδεξαμένου δὲ αὐτοῦ τὴν βασιλείαν Σεδεκίου, αὔθις ἡ Ἁγία ὑπὲρ τοῦ θῦσαι τοῖς εἰδώλοις καταναγκάζεται· καὶ μὴ πεισθεῖσα, εἰς λάκκον βαθὺν κατὰ κεφαλῆς βάλλεται, ἐν ᾧ ἰοβόλων ἔρπετῶν παντοίων ἐτύγχανον γέννη. Ἐκεῖθεν δὲ ἀβλαβῆς μείνας καὶ μετὰ τεσσάρων ἡμερῶν περίοδον ἐκβληθεῖσα, πρίεται τοὺς πόδας, καὶ αὔθις ὑπὸ Ἀγγέλου καθίσταται ὑγιής. Εἶτα ἐν τροχῷ δεσμεῖται· τοῦ δὲ κινουῦντος ὕδατος τὸν τροχὸν κατασταλέντος, ἡ Ἁγία τηρεῖται ἀβλαβῆς. Ἐπὶ δὲ τῷ τοιούτῳ θαύματι, προσῆλθον τῇ τοῦ Χριστοῦ πίστει χιλιάδες ὀκτώ ψυχῶν λογικῶν.

Τοῦ δὲ Σεδεκίου ἐκπεσόντος τῆς βασιλείας, Σαβωρίῳ τῷ υἱῷ αὐτοῦ κατὰ τῶν ἐκβαλόντων ἐκείνον στρατευσαμένῳ, ὑπαντήσασα αὐτῷ πρὸ τῆς πόλεως ἡ ἁγία Εἰρήνη, αὐτόν τε καὶ τὸν μετ' αὐτοῦ στρατὸν ἅπαντα ἐτύφλωσε δι' εὐχῆς, καὶ ἄορασίᾳ ἐπάταξε· καὶ πάλιν εὐξαμένη, βλέπειν ἐποίησε. Καθηλοῦται οὖν τὰς πτέρνας ἥλιος, καὶ σάκκος αὐτῇ ψάμμου μεστὸς ἐπιτίθεται καὶ ἐπὶ τρισὶ μιλίοις ἐλαύνεται. Τῆς δὲ γῆς δίχα διαιρεθείσης καὶ ταῖς λαγόσιν αὐτῆς τοὺς ὑπηρέτας τοῦ τυράννου καὶ ἐκ τῶν ἀπίστων ὑποδεξαμένης ἄνδρας χιλιάδας δέκα, προσῆλθον ἕτεροι τῷ Χριστῷ ἄνδρες χιλιάδες τριάκοντα. Ἔτι δὲ ἐπιμένοντος τοῦ τυράννου τῇ ἀπιστίᾳ, προσελθὼν ἐπάταξεν αὐτὸν Ἄγγελος.

Ἐν ἀδείᾳ δὲ τῆς Μάρτυρος γενομένης καὶ διὰ τῆς πόλεως φοιτώσης, πολλὰ παραδοξοποιῶν ἐνηργοῦντο δι' αὐτῆς. Ἐλθοῦσα δὲ κατὰ τὸν πύργον, ἐν ᾧ ὁ πατὴρ αὐτῆς ἦν μετὰ Τιμοθέου τοῦ πρεσβυτέρου, πέντε μυριάδας ψυχὰς τῇ διδασκαλίᾳ προσελθούσας, τῷ Χριστῷ παρέστησε καὶ σὺν αὐτοῖς τοὺς τεταγμένους φυλάττειν ἐν τῷ πύργῳ ἄνδρας τριάκοντα τρεῖς. Εἰς δὲ τὴν πόλιν Καλλίνικον, ἔνθα Νουμεριανὸς ἦν ὁ βασιλεὺς, καταντήσασα καὶ αὐτῷ κατὰ πρόσωπον στᾶσα καὶ τὸν Χριστὸν ὁμολογήσασα, ἐν τρισὶ χαλκοῖς βουσίῳν ἐκπυρωθεῖσιν ἐμβάλλεται, ἀφ' ἑνὸς πρὸς τὸν δεύτερον, εἶτα πρὸς τὸν τρίτον μετατεθεῖσα. Τοῦ δὲ τρίτου βοὸς παραδόξως κινήντος καὶ περιπατήσαντος, ἐν ᾧ ἦν ἡ Ἁγία, εἶτα διαρρόαγέντος καὶ τῆς Ἁγίας ἀφλέκτου προΐούσης, προσῆλθον τῷ Χριστῷ καὶ ἐπίστευσαν ὡσεὶ μυριάδες δέκα.

Εἶτα τοῦ βασιλέως τὸν βίον καταστρέφαντος καὶ ἐν τῷ τελευτᾶν ἐντειλαμένου τῷ Ἐπάρχῳ, μὴ παριδεῖν αὐτήν, ἀλλὰ τιμωρήσασθαι, οὗ καὶ σιδήροις αὐτὴν καταδήσαντος καὶ ἐμβάλλοντος τῇ πυρκαϊᾷ, διέμεινεν ἀβλαβής, Ἀγγέλου θείου τὸ πῦρ κατασβέσαντος καὶ τὰ περικείμενα αὐτῇ δεσμὰ διαρρήξαντος· ὥστε ὑπερθαυμάσαντα τὸν Ἐπαρχον, μετὰ τῶν συνόντων αὐτῷ πιστεῦσαι καὶ προσελθεῖν τῷ Χριστῷ. Τῆς δὲ περὶ αὐτὴν φήμης διαδοθείσης, Σαβῶριος τῶν Περσῶν βασιλεὺς ξίφει τὸν αὐχένα αὐτῆς τμηθῆναι κελεύει. Καὶ τούτου γενομένου, ἐν μνήματι τίθεται, καὶ αὐθις ὑπὸ Ἀγγέλου ἀνίσταται, μακαρίσαντος αὐτοῦ ταύτην, ἐφ' οἷς ὑπὲρ Χριστοῦ ἤθλησε, καὶ τοὺς δι' αὐτῆς πιστεύσαντας καὶ τοὺς εἰς τὸν ἔπειτα χρόνον μνησθησομένους αὐτῆς.

Μετὰ δὲ τὴν διὰ ξίφους τομὴν καὶ τὴν ἐκ νεκρῶν ἀνάστασιν, λέγεται κλάδον ἐλαίας ἐν τῇ χειρὶ κατέχουσαν εἰσελθεῖν ἐν Μεσημβρίᾳ καὶ ὀφθῆναι τῷ βασιλεῖ. Τὸν δέ, πιστεῦσαι τῷ Χριστῷ καὶ βαπτισθῆναι ὑπὸ Τιμοθέου πρεσβυτέρου, μετὰ πλήθους μυριάδων πολλῶν. Εἶτα τὴν Ἁγίαν ἀφικέσθαι ἐν τῇ πόλει αὐτῆς Μαγεδώ, παρὰ τοὺς γονεῖς αὐτῆς· καὶ τὸν μὲν πατέρα, ἤδη τὸν βίον ἀπολιπόντα, δακρῦσαι, συντάξασθαι δὲ τῇ μητρί· καὶ ὑπὸ νεφέλης ἀναληφθεῖσαν, καταστῆναι εἰς Ἔφεσον καὶ διάγειν ἐν αὐτῇ πλεῖστα θαύματα ἐπιτελοῦσαν καὶ ἀληθῶς ἰσαπόστολον λεγομένην.

Μετὰ δὲ ταῦτα καταλαβεῖν Ἀπελλιανόν, ὃν ἐπέστησεν αὐτῇ διδάσκαλον ὁ πατὴρ τῶν ἱερῶν γραμμάτων ἐν τῷ πύργῳ· καὶ τὴν Ἁγίαν τοῖς ἐν Ἐφέσῳ συνταξαμένην, μόνον ἕξ ἄνδρας παραλαβοῦσαν καὶ τὸν Ἀπελλιανόν, καινῇ ἐν λάρνακι ἐλθοῦσαν, ἐν ἧ ὄψῳ τις κατετέθη, ἐν αὐτῇ κοιμηθῆναι, συντάξασαν μέχρι τεσσάρων ἡμερῶν μηδένα κινήσαι τὸν ἐπικείμενον λίθον, ὃν ἐπέθηκεν Ἀπελλιανὸς ὁ διδάσκαλος. Ἡμερῶν δὲ διελθουσῶν δύο, καὶ ὁ λίθος εὐρέθη ἠρμένος, καὶ τὸ σῶμα τῆς Μάρτυρος. Ταῦτα μὲν οὖν κατὰ ἀνθρωπίνους λογισμούς, ἴσως τισὶν ἄπιστα δόξουσιν, ἀλλὰ τῷ Θεῷ δυνατὰ τὰ παρὰ ἀνθρώποις ἀδύνατα.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, ἄθλησις τῶν ἁγίων μαρτύρων Εἰρηναίου, Πελεγρίνου καὶ Εἰρήνης, τῶν ἐν Θεσσαλονίκη ἀθλησάντων. (†284-305)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, ἄθλησις τῶν ἁγίων μαρτύρων Νεοφύτου, Γαΐου καὶ Γαϊανουῦ. Τελεῖται δὲ ἡ αὐτῶν σύναξις ἐν τῷ σεπτῷ καὶ σεβασμίῳ ναῷ τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ θαυματουργῶν Ἀναργύρων Κοσμᾶ καὶ Δαμιανοῦ, τῷ ὄντι ἐν τοῖς Δαρείου.

Στίχ. Τρεῖς Μάρτυρες θάνατον ἀνδρικωτάτως,
Ἵπερ Τριάδος λαμβάνουσιν Ἁγίας.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, ἀνάμνησις τῶν ἐγκαινίων τοῦ ναοῦ τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου ἐν τοῖς Κύρου.

Στίχ. Ἐγκαινίων ἄγομεν μνήμην Ναοῦ σου,
Κύρου, Πάναγνε, τῆς Κύριον τεκούσης.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, μνήμη τῶν ἁγίων μαρτύρων Θεοδώρου, Ἰουλιανοῦ, Εὐβούλου, Μαλκάμονος, Μωκίμου καὶ Σαλαμάνη, τῶν ἐν Πέτρα μαρτυρησάντων, κατὰ τοὺς χρόνους τοῦ Διοκλητιανοῦ. (†284-305)

Στίχ. Ἐν Πέτρα ἤθλησεν ἡ ἑξᾶς Μαρτύρων,
Καὶ πρὸς ὀγδόης αἰῶνα συνεισηλθεν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, μνήμη τοῦ ἁγίου μάρτυρος Ἐφραῖμ τοῦ προφήτου, ἐν Δαμασκῷ μαρτυρήσαντος.

Στίχ. Προφήτης, Ἐφραῖμ, ἐκλήθης καὶ Μάρτυς,
Τὸν προφητικῶς Λόγον ὁμολογήσας.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, μνήμη τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Εὐθυμίου τοῦ θαυματουργοῦ, ἐπισκόπου Μαδύτου. (~†990)

Στίχ. Χριστὸν δοξάσας, Εὐθύμιε, τῷ βίῳ,
Θαύμασι πολλοῖς ἀξίως ἐδοξάσθης.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, μνήμη τοῦ ἁγίου μάρτυρος Ἰοβινιανοῦ (Jovinian), ἀναγνώστου τοῦ ἁγίου Περεγρίνου (Peregrine) ἐπισκόπου Αὐτισιοδώρου (Autissiodorum, Auxerre) ἐν Γαλλίᾳ. (~†304)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, μνήμη τοῦ ἁγίου Βριτονίου (Britonius) ἐπισκόπου Τρεβήρων (Trier) ἐν Γερμανίᾳ. (†386)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, μνήμη τοῦ ἁγίου Νεκταρίου, ἐπισκόπου Βιέννης (Vienne) ἐν Γαλλίᾳ. (~†445)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, μνήμη τοῦ ἁγίου Νικήτα (Nicetus), ιε' (15ου) ἐπισκόπου Βιέννης (Vienne) ἐν Γαλλίᾳ. (†449)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, μνήμη τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Ἰλαρίωνος, ἀρχιεπισκόπου Ἀρελάτης (Arles) ἐν Γαλλίᾳ. (†449)

Στίχ. Ἰλαροῦ Χριστοῦ εἰκῶν ὁ Ἰλαρίων,
Βλέπει ἰλαρῶς τὸ φῶς τοῦ Παραδείσου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, μνήμη τοῦ ἁγίου Γεροντίου, ἀρχιεπισκόπου Μεδιολάνων ἐν Ἰταλίᾳ. (†470)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, μνήμη τῆς ἁγίας μάρτυρος Κρησκεντιανῆς

(Crescentiana), ἐν Ῥώμῃ ἀθλησάσης. (ε' αἰ.)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου Ὑδροκού (Hydrock) τοῦ ἐρημίτου, προστάτου ὁμωνύμου ἐνορίας (Lanhydrock) ἐν Κορνουάλλῃ (Cornwall) τῆς Ἀγγλίας. (ε' αἰ.)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου Σακέρδου (Sacerdos), ἐπισκόπου Σαγούντου (Saguntum) ἐν ἀνατολικῇ Ἰσπανίᾳ. (~†560)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῆς ὁσίας Βαλφράδας (Waldrada), ἀ' ἡγουμένης τῆς μονῆς Ἁγίου Πέτρου εἰς Μέττιν (Mettis, Metz) ἐν Γαλλίᾳ. (~†620)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου Μαυροντίου (Maurontius), κτίτορος καὶ ἡγουμένου μονῆς ἐν Δουάη (Douai) τῆς βορείου Γαλλίας. (†702)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου Ἐχα (Echa), Ἀγγλοσάξονος ἱερομονάχου καὶ ἐρημίτου ἐν Κράυκ (Crayke) πλησίον τῆς Ὑόρκης ἐν Ἀγγλίᾳ. (†767)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν ὁσίων πατέρων ἡμῶν Βαρλαάμ καὶ Γεδεών, ἀσκησάντων ἐν Σερπούχωφ τῆς Ῥωσίας. (†1377)

Στίχ. Ὅφει θεϊκῇ Βαρλαάμ Γεδεών τε,
Τῆς Ἁγνῆς Μονῆν ἴδρυσαν ἐν Σερπούχωφ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου νέου ὁσιομάρτυρος Ἐφραῖμ τοῦ νεοφανοῦς, τοῦ ἐν τῷ ὄρει τῶν Ἀμώμων ἀσκήσαντος καὶ ἀθλήσαντος. (†1426)

Στίχ. Ἡϋφρανας, Ἐφραῖμ, Θεὸν τῇ βιοτῇ σου,
Καὶ τοῖς θαυμασίοις σου πιστοὺς εὐφραίνεις.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἀνάμνησις τῆς εὐρέσεως (1613) τῶν λειψάνων τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Ἰακώβου, ἡγουμένου τῆς μονῆς Γελιέζνι-Μπορόκ ἐν Ῥωσίᾳ. (†1442)

Στίχ. Ἐπανεῖδον φῶς λείψανα Ἰακώβου,
Τοῦ εἰρηνικῶς ζῶντος ἐν φωτὶ θείῳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Ἀδριανοῦ, ἡγουμένου τῆς μονῆς Μόνζα ἐν Ῥωσίᾳ. (†1619)

Στίχ. Ὁ Ἀδριανὸς ἀνδρείως ἀσκητεύσας,
Ἄθλων ἀνδρικῶν ἀπέλαβε τὸ στέφος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου νέου ὁσιομάρτυρος Πλάτωνος, ἐπισκόπου Μπάνια-Λούκα ἐν Βοσνίᾳ, ὑπὸ τῶν ἀθέων κατακτητῶν δεινῶς βασανισθέντος, ἀναιρεθέντος καὶ ποντισθέντος εἰς τὸν ποταμὸν Βερμπάνια. (†1941)

Στίχ. Χριστοῦ τοῦ καλοῦ ποιμένος τύπος ἦσθα,
Ἐπὲρ ποιμνίου τὴν ψυχὴν ἐκὼν θύων.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

* * *

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ

Τοῦ Πάσχα

ᾠχος 4 Πα φ

ᾠδὴ α'

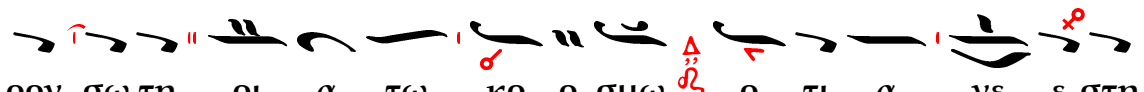
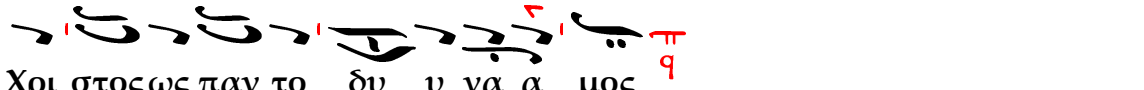
Α να στα σε ως η με ρα λαμπρυν θω μεν λα
οι ^Δ Πα σχα Κυ ρι ου Πα α σχα ^Δ εκ γαρ θα
να του προς ζω ην ^Δ και εκ γης προς ου ρα νον Χρι
στο ος ο Θε ος ^π η μα ας δι ι ε βι βα σεν ^Δ ε
πι νι κι ον α α δο ον τας ^π

ᾠδὴ γ'

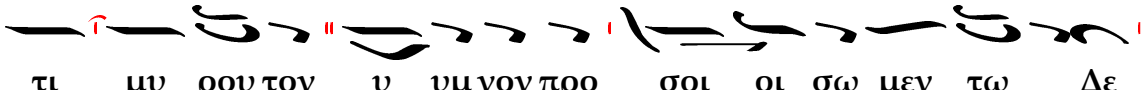
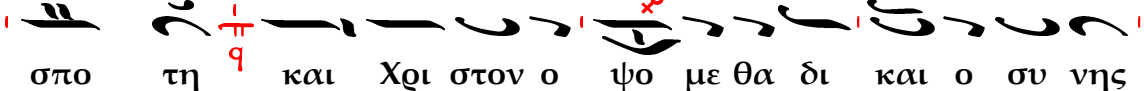
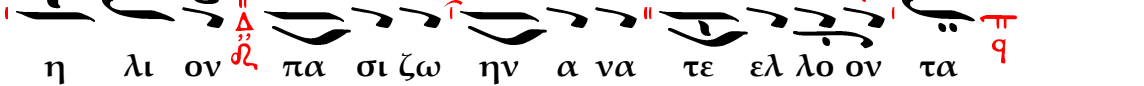
Δ ευ τε πο μα πι ω μεν και νον ^Δ ουκ εκ πε τρας α
γο ο νου τε ρα του ρου με νον ^π αλλ α φθα ρ σι
ας πη γην ^Δ εκ τα α φου ομ βρη σαν τος Χρι στου ^Δ εν
ω στερε ου ου με ε θα ^π

ᾠδὴ δ'

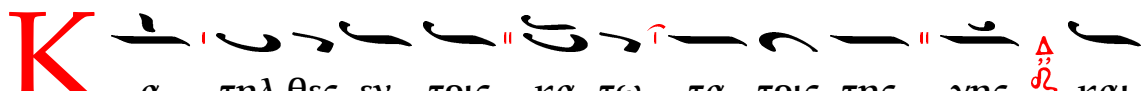
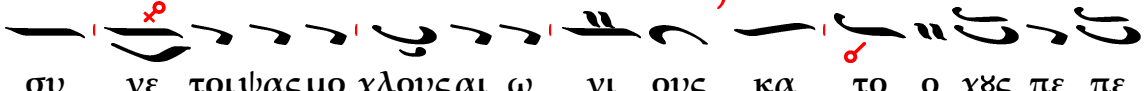
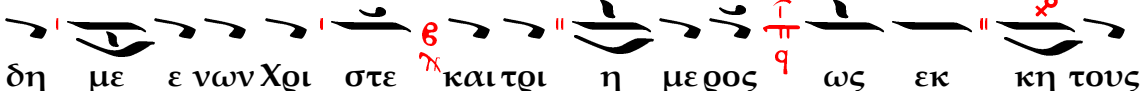

Ε πι της θει ας φυ λα κης ο θε η γο ρος Αβ
βα κουμ ^Δ στη τω μεθ η μων και δει κνυ υ τω ^Δ φα ε

 σφοδρον αγ γελον δι α πρυ σι ως λε γοντα ση με

 ρον σωτη ρι α τω κο ο σμω ο τι α νε ε στη

 Χρι στοςως παν το δυ υ να α μος

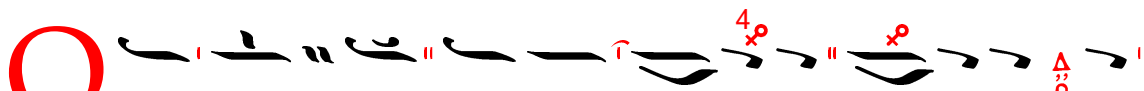

ᾠδὴ ε'

O ρ θρι σω μεν ορ θρου βα θε ε ος και αν

 τι μυ ρου τον υ υ μνον προ σοι οι σω μεν τω Δε

 σπο τη και Χρι στον ο ψο με θα δι και ο συ νης

 η λι ον πα σι ζω ην α να τε ελ λο ον τα

ᾠδὴ στ'

K α τηλ θες εν τοις κα τω τα τοις της γης και

 συ νε τρι ψασμο χλους αι ω νι ους κα το ο χς πε πε

 δη με ε νων Χρι στε και τρι η μερος ως εκ κη τους

 Ι ω νας ε ξα νε ε στη σ του τα φου

ᾠδὴ ζ'

O Παι αι δας εκ κα μι νου ρυ σα με νος γε

 νο ο με νος αν θρω πος πα σχει ως θνη τος και δι

α πα θς το θνη τον αφθαρ σι ας εν δυ υ ει ευ
 πρε πει αν ο μο νος ευ λο γη τος των Πα τε ε ρων
 Θε ος και υ πε ρε εν δο ο ξος

ᾠδὴ η'

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν, προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον, ὑμνοῦντες
καὶ ὑπερυψοῦντες αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Α υ τη η κλη τη η και α γι α η με ε ρα
 η μι α των Σαβ βα των η βα σι λι ις και κυ ρι
 α ε ορ των ε ορ τη και πα νη γυ ρις ε
 στι πα νη γυ ρε ων εν η ευ λο γου μεν Χρι
 στον εις τους αι ω να α α ας

Ὁ διάκονος: Τὴν Θεοτόκον ἐν ὕμνοις μεγαλύνομεν.

Ἡ ᾠδὴ τῆς Θεοτοκοῦ

1

Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον καὶ ἠγαλλίασε τὸ πνεῦμά μου
ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ Σωτῆρι μου.

Τ ην τι μι ω τε ραν των Χε ρσ βιμ και εν δο
 ξο τε ραν α συγ κρι ι τωσ των Σε ρα φειμ την α δι
 α φθορως Θε ον Λο γον τε κς σαν την ον τως

Θε ο το κον σε με γα λυ υ νο ο μεν 9

2

Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης Αὐτοῦ· ἰδοὺ γὰρ ἀπὸ τοῦ νῦν μακαριοῦσί με πᾶσαι αἱ γενεαί.

Δ
Ω

Την τι μι ω τε ραν των Χε ρσ βιμ και εν δο
ξο τε ραν α συγ κρι ι τωσ των Σε ρα φειμ την α δι
α φθο ρωσ Θε ον Λο γον τε κσ ς σαν την ον τωσ

Θε ο το κον σε με γα λυ υ νο ο μεν 9

3

Ὅτι ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα ὁ δυνατὸς καὶ ἅγιον τὸ ὄνομα Αὐτοῦ, καὶ τὸ ἔλεος Αὐτοῦ εἰς γενεὰν καὶ γενεὰν τοῖς φοβουμένοις Αὐτόν.

Δ
Ω

Την τι μι ω τε ραν των Χε ρσ βιμ και εν δο
ξο τε ραν α συγ κρι ι τωσ των Σε ρα φειμ την α δι
α φθο ρωσ Θε ον Λο γον τε κσ ς σαν την ον τωσ

Θε ο το κον σε με γα λυ υ νο ο μεν 9

4

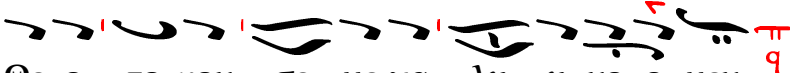
Ἐποίησε κράτος ἐν βραχίονι Αὐτοῦ, διεσχόρπισεν ὑπερηφάνους διανοία καρδίας αὐτῶν.

Δ
Ω

Την τι μι ω τε ραν των Χε ρσ βιμ και εν δο
ξο τε ραν α συγ κρι ι τωσ των Σε ρα φειμ την α δι

 α φθορως Θε ον Λο γον τε κϛ ς σαν ^Δ την ον τως

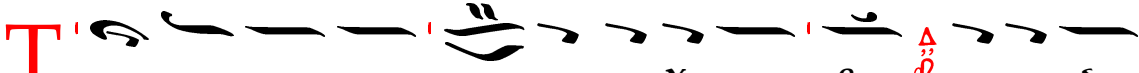

 Θε ο το κον σε με γα λυ υ νο ο μεν ^π 9

5

Καθεῖλε δυνάστας ἀπὸ θρόνων καὶ ὕψωσε ταπεινοὺς· πεινῶντας ἐνέπλησεν ἀγαθῶν καὶ πλουτοῦντας ἐξαπέστειλε κενούς.

^Δ

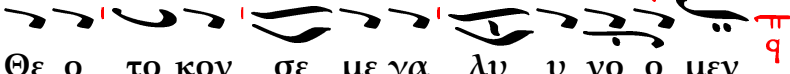
T ην τι μι ω τε ραν των Χε ρϛ βιμ ^Δ και εν δο

 ξο τε ραν α συγ κρι ι τωστων Σε ρα φειμ ^Δ την α δι

 α φθορως Θε ον Λο γον τε κϛ ς σαν ^Δ την ον τως

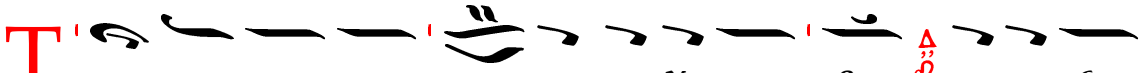

 Θε ο το κον σε με γα λυ υ νο ο μεν ^π 9

6

Ἄντελάβετο Ἰσραὴλ παῖδός Αὐτοῦ, μνησθῆναι ἐλέους, καθὼς ἐλάλησε πρὸς τοὺς πατέρας ἡμῶν, τῷ Ἀβραάμ καὶ τῷ σπέρματι Αὐτοῦ ἕως αἰῶνος.

^Δ

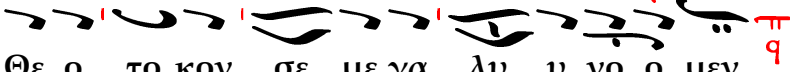
T ην τι μι ω τε ραν των Χε ρϛ βιμ ^Δ και εν δο

 ξο τε ραν α συγ κρι ι τωστων Σε ρα φειμ ^Δ την α δι

 α φθορως Θε ον Λο γον τε κϛ ς σαν ^Δ την ον τως

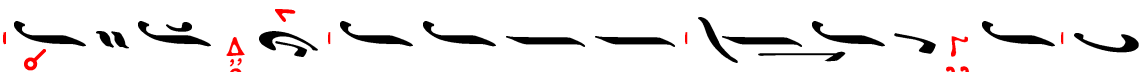

 Θε ο το κον σε με γα λυ υ νο ο μεν ^π 9

Ἡ καταβασία

O Αγ γε λος ε βο ο α ^Δ τη Κε χα ρι τω

 με ε νη ^Δ Α γνη Παρ θε νε χαι αι ρε ^ϛ και πα

λιν ε ρω χαι αι ρε ο σος Υι ος α νε στη τρι

η μεροσεκ τα φου

Φ ω τι ζου φω τι ι ζου η νε α Ι ε ρου

σα λημ η γαρ δο ξα Κυ ρι ι ου ου ου ε

πι σε α νε τει λε χο ρευ ε νυν και α γα αλ λου

Σι ων συ υ δε α γνη τερ που θε ο το ο κε

εν τη ε γερ σειτου το οκουου σου ου ου ου

και αργως

Ο Α α γγε λο ος ε ε ε βο ο ο α

τη Κε ε χα ρι ι τω ω με ε ε νη η

Α γνη η Πα αρ θε ε νε ε χαι αι αι αι ρε

και πα λι ιν ε ε ε ρω χαι αι αι ρε ε

ο σο ος Υι ο ος α νε ε ε στη η η

τρι ι η η με ρο ο ος εκ τα α α α α φου

Φ ω τ ι ι ζ ς φ ω τ ι ι ζ ς ς η ν ε
 ε ε α α Ι ι ε ε ρ ς ς σα α α λ η η μ
 η γ α ρ δ ο ο ξ α Κυ ρ ι ι ου ου ου ου ου
 ε πι σε ε α α νε ε ε τει ει λε ε
 χ ο ο ρ ε ευ ε ε νυ υ υ νυ και αι α γ α α
 α α α λ λ ου ου Σι ι ι ω ν συ υ υ υ δε
 ε Α α α γ ν η η η η τε ε ρ π ς Θε ε
 ο ο το ο ο κε ε εν τη η ε ε γε ρ σει
 του ου το ο ο ο ο κ ς ς ς ς σ ς ς ς ς

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

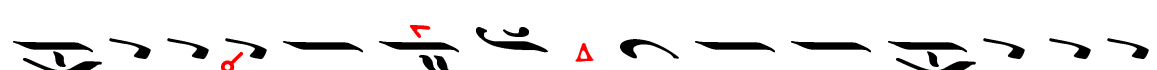
Ὅτι σὲ αἰνοῦσι πᾶσαι αἱ δυνάμεις...

ΤΑ ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ

Τῆς ἁγίας.

Γυναῖκες ἀκουτίσθητε. Ἦχος Δι-θ

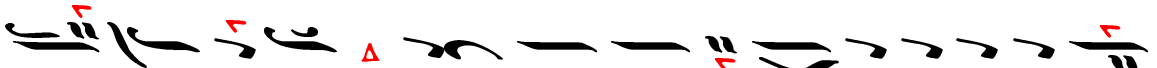

Ρ ω σ θ ει σα κα α λ λι πα αρ θε νε Σταυ ρ ω τ ω τ ς
 ς Κυ ρ ι ς σ ς τυ ρ αν νων ε λυ σας θρα α α
 σος α θ λ σα Μα ρ τυ υς γεν ναι αι ως και προς Χ ρ ι

 στῶ ἀπειλή φασ βραβεία νικησάπαν σο

 φε Εἰρηνημέγαλω νυμέ ὑπερῶ

 μωνδύσω πᾶσα τῶν σέτιμῶντων ἐκ

 ποοθού

Καὶ τοῦ παραλύτου.

Γυναῖκες ἀκουτίσθητε. Ἦχος Δι-θ

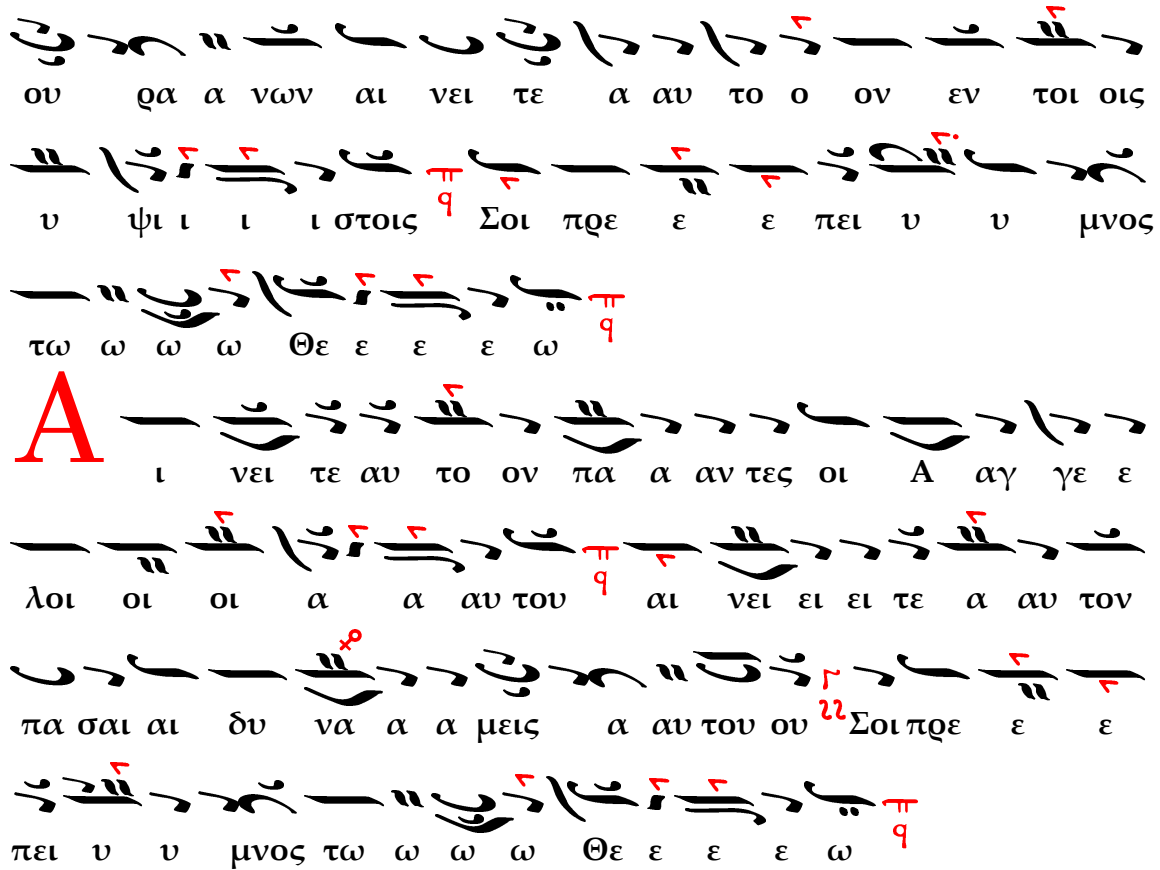

Επεστή οφιλάνθρωπος και παν

 οιοκτιρωμων Κυυριος προβατικη κολυμ

 βη ηηθρα τθερα απευσαι αι τας νο ο

 σος ευρε δε καατακειειμενον ανθρω

 πον πλειειστοις εε τεσι και προς αυτον ε

 βοοησεν αρον τον κραβαα τον ιιθι

 προς τας οδους τας ευθειειας

Εἰς τοὺς Αἴνους.

Ἦχος Παφ

Πασαπνοηαινεσαατωτον Κυυ

 ριιιιον αινειτε τον Κυριον εκτωων

Εἰς τοὺς Αἴνους, ἰσθῶμεν στίχους δ΄
καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος α΄. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Στίχ. α΄. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτὸν κατὰ τὸ πλῆθος τῆς μεγαλωσύνης αὐτοῦ.

Τῶν φιλεόρτων τὰ πλήθη δεῦτε συνδράμωμεν, τῇ μνήμῃ τῆς ἐνδόξου καὶ σεπτῆς ἀθληφόρου, Εἰρήνη νῦν ἡ Μάρτυς, πάντας ἡμᾶς συνεκάλεσε σήμερον, εἰς εὐτυχίαν ἀθάνατον τὰς αὐτῆς, ἀριστείας παραθέμενοι.

Στίχ. β΄. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ σάλπιγγος· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρᾳ.

Τῶν φιλεόρτων τὰ πλήθη δεῦτε συνδράμωμεν, τῇ μνήμῃ τῆς ἐνδόξου καὶ σεπτῆς ἀθληφόρου, Εἰρήνη νῦν ἡ Μάρτυς, πάντας ἡμᾶς συνεκάλεσε σήμερον, εἰς εὐτυχίαν ἀθάνατον τὰς αὐτῆς, ἀριστείας παραθέμενοι.

Στίχ. γ΄. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῶ· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὀργάνῳ.

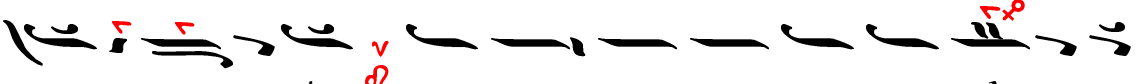

Τὴν ἱεράν σου εἰκόνα κατασπαζόμεθα, νῦν αἰσθητῶς Ἁγία, νοερῶς δὲ τὰ θεῖα, λείψανά σου πάντες ἀπὸ ψυχῆς, προσκυνοῦμεν καλλίνικε, ἐκδυσωποῦντές σε βλάβης παντοδαπῆς, καὶ κινδύνων ἡμᾶς ρύεσθαι.

νη η η η σα^ν δι^δ ο ο και α γγε λι ι καις^{Δι} εν^{Δι}
 υ ψι ι ι στοις^{Νη} χο ρο στα α σι ι αις^{Δι} νυ^θ
 υν συ υγ χο ο ρε ε ευ ς ς ς ς σα^{Νη} ει ρη^{Δι}
 νο ποι ων σα χα ρι σμα των το ον πλ ς τον^θ τοις υ^θ
 μνο λο γοις σα δευ ρο ο προ τα νε ε ε ευ ς ς ς
 ς σα^ν τοις ε κτε λ ς σι πι στως την πα νε ε ευ
 σημονμη η η η μη η η ην σα^ν

Καὶ νῦν. Τῆς ἑορτῆς.

Ἦχος πλὴν Νη ς

Κ αι νυ υν και α α ει^θ και εις τ ς αι αι ω
 ω ω νας^θ των αι ω ω ω ω νω ων α α α μην^ν
Κ υ ρι ε τον πα ρα λυ υ τον ουχ η κο λυμ
 βη θρα ε θε ε ρα πε ευ σεν^θ αλλ ο σος λο ο γος
 α νε και αι αι αι νι ι ι ι σε^ν και ου δε η
 πο λυ χο ο νι ος α αυ τω^{Δι} ε νε ε πο ο
 ο δι σε ε ε νο ο ο ο σος^ν ο τι τη η

 η ης φω νη η ης σου ου ο ξυ τε ε ρα α α ^{ν'} ₂₂

 η ε νε ε ερ γει α α ε ε δειει ει ει χθη ^{Δι} ₂₂

 και το δυ σβα α στα α κτον βα α ρος α πε ε ε ερ ^{Νη}

 ρι ι ι ι ψε ^ν ₂₂ και το φορ τι ον της κλι ι νης ^ο

 ε βα α α στα α α α σεν ^{Δι} ₂₂ εις μαρ τυ ρι ι ^ο

 ον του ου πλη η η θου ους ^{Πα} ₂₂ των οι οι κτιρ μων σου δο ο ^{Νη}

 ο ο ξα α α α σοι ^ν ₂₂

Και εὐθὺς φάλλεται εἰς τὸν αὐτὸν ἦχον

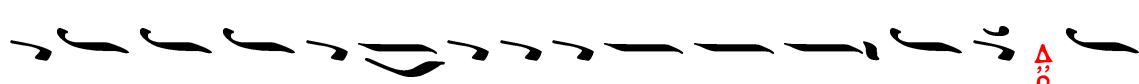

Η ΜΕΓΑΛΗ ΔΟΞΟΛΟΓΙΑ

Δοξολογία Μανουήλ Πρωτοψάλτου.

Δ ο ο ξα σοι τω δει ξαντι το φως δο ξα εν υ ^ν ₂₂

 ψι ι στοις θε ω ^{Δι} ₂₂ και ε πι γης ει ρη η η νη εν αν ^ο

 θρωποις εν δο κι α ^ν ₂₂

Υ μνου ου μεν σε ευ λο γου μεν σε ^{Δι} ₂₂ προ σκυ νου

 μεν σε δο ξο λο γου μεν σε ευ χα ρι στου μεν σοι ^{Δι} ₂₂ δι

 α την με γα α λην σου δο ξαν ^ν ₂₂

Κ υ ρι ε Βα σι λευ ^{Δι} ₂₂ ε που ρα νι ε θε ε ^ο

Πα τερ παν το κρα α τορ Κυ ρι ε Υι ε μονο γε νες

Ι η σου Χριστε και Α γι ον Πνευ μα

Κυ ρι ε ο Θε ος ο αμ νος του Θε ου ο Υι

ος του Πα τρος ο αι αι ρων την α μαρ τι ι αν

του κο σμου ε λε η σον η μας ο αι αι ρωντας α μαρ

τι ι αστου κο σμου

Προ σδε ξαι την δε η σιν η μων ο κα θη μενος εκ

δε ξι ω ωντου Πα τρος και ε λε η σον η μας

Οτι συ ει μονος Α γι ος Συ ει ει μονος

Κυ ρι ος Ι η σους Χριστος εις δο ο ξαν Θε ου Πα τρος

α μη ην

Καθ ε κα αστην η με ραν ευ λο γη σω σε και

αι νε ε σω το ο νο μα α σου εις τον αι ω ω να και

εις τον αι ω να του αι ω νος

Κα τα ξι ω σον Κυ ρι ε εν τη η με ρα τα

αυ τη α να μαρ τη τους φυ λα χθη ναι η μα ας

Ευλογητος ει Κυριε ο Θεος των πα
τε ερων ημων και αι νε τον και δε δοξα σμε ενον
το ο νο μα α σου εις τους αι ω νας α μη ην

Γε ε ε νοι το Κυριε το ε λε ος σου εφ η
μας κα θα περ ηλ πι σα α μεν ε πι σε ε

Ευλογη το ος ει ει Κυρι ι ι ε δι δα ξον με
τα δι και ω μα τα σου (τρεις)

Κριε κατα φυ γη ε γεν νη η θης η μιν εν γε
νε α και γε νε α ε γω ει πα Κυρι ι ε ε λε
η σο ον με ι α σαι την ψυ χη ην μου ο τι η μαρ τον
σοι

Κυριε προς σε κα τε ε φυ γον δι δα ξο ο ον με
του ποι ειν το θε λη μα α σου ο τι συ ει ο Θε
ο ος μου

Οτι πα ρα σοι πη γη ζω ης εν τω φω τι
σου ο ψο με θα φω ως

Π α ρά τει ει ει νον το ε λε ο ος σου τοις γι νω

σκου σι σε

Α α γι ος ο Θε ος Α α γι ος Ι σχυ ρος Α γι

ος α θα νατος ε λε η σονη μα ας (τρεις)

Δ ο ξα Πα τρι ι και Υι ω και α γι ω Πνευ μα

τι

Κ αι νυν και α ει ει και εις τους αι ω νας τω ναι ω

νων α μη ην

Α γι ος α θα νατος ε λε η σονη μα ας

Ἀσματικόν. χ

Α α α γι ι ος ο Θε ε ε ο ος Α

α α γι ι ος Ι σχυ υ υ ρο ος Α γι ι ος Α

α θα α α α α να α α α α τος ε λε ε ε ε

ε η σο ο ο ο ο ον η η μα α α α α α

ας

Ἀπολυτίκιον τῆς Ἁγίας

Ταχὺ προκατάλαβε. ᾠχος 4 Δι-Θ

Ει ρη νης τον αρ χο ντα ι χνη λα τσ σα σε μνη
 ει ρη νης ε πω νυ μος δι ε πι πνοι ας Θε ου
 ε δειχ θης πα νευ φη με σου γαρ τσ πο λε μι ου τας ε
 νε δρας φυ γου σα η θλη σας υ περ φυ σιν ως παρ
 θε νος φρο νι μη δι ο Με γα λο μαρ τυς Ει ρη νη
 ει ρη νην η μιν αι αι τη σαι αι αι

ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΙΑΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ

ᾠχος 3 Πα φ

Χρι στο ος α νε ε στη η εκ νε ε κρων θα
 να τω θα να α τον πα τη η η σα α α ας και τοι
 οισ ε εν τοις μνη μα σι ζω ην χα ρι σα α με νος

Ὁ διάκονος τὰ εἰρηνικὰ
Τὰ ἕξαπλᾶ.

ᾠχος 3 Νη ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε η σον
Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον Δ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον Δ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η σον θ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η σον ν

Τὰ Ἄγιορείτικα (καταγραφή Μελετίου Συκιώτου).

Ἦχος πλ Νη ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον ν

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η η η σον θ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η η σον Δ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η η σον Πα

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η η η σον Νη ρ

Κυ υ υ ρι ε Ε λε ε ε ε ε η η η σον ν

Ἀθανασίου Καραμάνη.

Ἦχος πλ Νη ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον ν

Κυ ρι ε Ε ε λε ε η σον θ

Κυ ρι ε Ε ε λε η σον Δ

Κυ ρι ε Ε λε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

Τὰ Ἀντίφωνα τοῦ Πάσχα.

Ἀντίφωνον Α'. Ἦχος β'. Ψαλμὸς ξε' (65).

Ἦχος Δι-θ

Στίχ. Ἀλαλάξατε τῷ Κυρίῳ πᾶσα ἡ γῆ. (ξε' 1)

Ταισ πρεσβειαισ της Θεοτοκου Σωτεεεε

σωσονημασ

Στίχ. Ψάλατε δὴ τῷ ὀνόματι αὐτοῦ, δότε δόξαν ἐν αἰνέσει αὐτοῦ. (ξε' 2)

Ταισ πρεσβειαισ της Θεοτοκου Σωτεεεε

σωσονημασ

Στίχ. Εἶπατε τῷ Θεῷ· Ὡς φοβερὰ τὰ ἔργα σου. Ἐν τῷ πλήθει τῆς δυνάμεώς σου ψεύσονται σε οἱ ἐχθροί σου. (ξε' 3)

Ταισ πρεσβειαισ της Θεοτοκου Σωτεεεε

σωσονημασ

Στίχ. Πᾶσα ἡ γῆ προσκυνησάτωσάν σοι καὶ φαλάτωσάν σοι, φαλάτωσαν δὴ τῷ ὀνόματί σου Ὑψιστε. (ξε' 4)

Ταισ πρεσβειαισ της Θεοτοκου Σωτεεεε

σωσονημασ

Δόξα. Καὶ νῦν.

Ταῖς πρεσβειαισ τῆς Θεοτοοκου Σωτηρῶ
σον ἡμασ

Ἀντίφωνον Β'. Ἦχος β'. Ψαλμὸς ξστ' (66).

Στίχ. Ὁ Θεὸς οἰκτειρήσαι ἡμᾶς, καὶ εὐλογήσαι ἡμᾶς, ἐπιφάναι τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἐλεήσαι ἡμᾶς. (ξστ' 2)

Σωσον ἡμασ Ὑι εε Θεου οανα
σας εκ νεκρων ψαλλον τας σοι αλληληλυσι
α

Στίχ. Τοῦ γινῶναι ἐν τῇ γῆ τὴν ὁδὸν σου, ἐν πασιν ἔθνεσι τὸ σωτήριον σου. (ξστ' 3)

Σωσον ἡμασ Ὑι εε Θεου οανα
σας εκ νεκρων ψαλλον τας σοι αλληληλυσι
α

Στίχ. Ἐξομολογησάσθωσαν σοι λαοί, ὁ Θεός, ἐξομολογησάσθωσαν σοι λαοὶ πάντες. (ξστ' 4)

Σωσον ἡμασ Ὑι εε Θεου οανα
σας εκ νεκρων ψαλλον τας σοι αλληληλυσι
α

Στίχ. Εὐλογήσαι ἡμᾶς ὁ Θεός, καὶ φοβηθήτωσαν αὐτὸν πάντα τὰ
πέρατα τῆς γῆς. (ξγ' 8)

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο α να
ζας εκ νε κρων ψα λ λον τας σοι α λ λη λ ς ς ι
α

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Κ αι νυν και α ει και εις τς αι ω νας των αι ω
νων α μην

Ο Μο νο γε νης Υι ος και Λο γος τς Θε ου α
θα να τος υ πα αρχων και κα τα δε ξα με νος
δι α την η με τε ραν σω τη ρι αν σα ρ κω θη
ναι εκ της α γι ας Θε ο το ο κου και α ει
πα ρ θε νς Μα ρι ι ας α τρε πτω σεν αν θρω πη
σας σταυ ρω θεις τε Χρι στε ο Θε ος θα να τω
θα να τον πα τη η σας εις ων της α γι ας Τρι
α α α δος συν δο ξα ζο ο με νος τω Πα τρι
και τω Α γι ω Πνε ευ μα τι σω σον η μα α

ας ^Δ

Ἀντίφωνον Γ'. Ἦχος πλ. α'. Ψαλμὸς ξζ' (67).

Ἦχος Πάφ

Στίχ. α'. Ἀναστήτω ὁ Θεός, καὶ διασκορπισθήτωσαν οἱ ἐχθροὶ αὐτοῦ, καὶ φυγέτωσαν ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ οἱ μισοῦντες αὐτόν. ^{u q}

Xρι στο ος α νε ε στη η εκ νε ε κρων ^{u q} θα
να τω θα να α τον πα τη η η σα α α ας και τοι
οις ε εν τοις μνη μα σι ²² ζω ην χα ρι σα α με νος ^Δ

Στίχ. β'. Ὡς ἐκλείπει καπνός, ἐκλιπέτωσαν, ὡς τήκεται κηρός ἀπὸ προσώπου πυρός. ^{u q}

Xρι στο ος α νε ε στη η εκ νε ε κρων ^{u q} θα
να τω θα να α τον πα τη η η σα α α ας και τοι
οις ε εν τοις μνη μα σι ²² ζω ην χα ρι σα α με νος ^Δ

Στίχ. γ'. Οὕτως ἀπολοῦνται οἱ ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ προσώπου τοῦ Θεοῦ, καὶ οἱ δίκαιοι εὐφρανθήτωσαν. ^{u q}

Xρι στο ος α νε ε στη η εκ νε ε κρων ^{u q} θα
να τω θα να α τον πα τη η η σα α α ας και τοι
οις ε εν τοις μνη μα σι ²² ζω ην χα ρι σα α με νος ^Δ

Στίχ. δ'. Αὕτη ἡ ἡμέρα ἦν ἐποίησεν ὁ Κύριος, ἀγαλλιασώμεθα καὶ εὐφρανθῶμεν ἐν αὐτῇ. ^{u q}

Χ ρι στο ος α νε ε στη η εκ νε ε κρων θα
 να τω θα να α τον πα τη η η σα α α ας και τοι
 οισ ε εν τοις μνη μα σι ζω ην χα ρι σα α με νο
 ο ο ο ο ο ο ο ος

ΜΙΚΡΑ ΕΙΣΟΔΟΣ
 ΕΙΣΟΔΙΚΟΝ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ.

Ἦχος Δι-θ

Ε ν Εκ κλη σι ι αις ευ λο γει τε τον Θε
 ον Κυ ρι ον εκ πη γων Ισ ρα ηλ σω σον η μα
 ας Υι ε ε Θε ου ο α να στα α α ας εκ νε
 κρω ω ω ω ω ν

ὁ β' χορός:

Ψαλλον τας σοι αλ λη λσ ς ι α

Οὐ φάλλεται πάλιν τὸ «Χριστὸς ἀνέστη»
 ἀλλ' εὐθὺς τὰ Ἀπολυτίκια.

Ἦχος Γα φ

Ε υ φραι νε σθω τα ου ρα νι α α γα λ λι α
 σθω τα ε πι γει ει α ο τι ε ποι η σε κρα τος εν
 βρα χι ο νι αυ του ο Κυ ρι ος ε πα τη σε τω θα

Πα
 να α τω τ ο ο ν θ α α να α τ ο ν Γα π ρ ω τ ο τ ο κ ο σ τ ω ν ν ε κ ρ ω ν ε
 γε νε το υ εκ κοι λι ας Α δου ε ρ υ σα τ ο η
 μας υ και πα ρ ε σ χ ε τ ω κ ο ο σ μ ω τ ο με γ α ε ε
 λε ε ος Γ

Τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ἀγίας.

Ταχὺ προκατάλαβε. Ἦχος Δι-θ

Ε ι ρ η ν η σ τ ο ν α ρ χ ο ν τ α ι χ ν η λ α τ ε σα σε μ ν η ε
 ει ρ η ν η σ ε π ω ν υ μ ο σ δι ε πι π ν ο ι α σ Θε ο υ Δ
 ε δει χ θ η σ πα ν ευ φ η με ε συ γ α ρ τ ε πο λε μι ο υ τ α σ ε
 νε δ ρ α σ φυ γ ο υ σα Δ η θ λ η σ α σ υ πε ρ φυ σ ι ν ω σ πα ρ
 θε ν ο σ φ ρ ο ν ι μ η ε δι ο Με γ α λο μα ρ τ υ σ Ε ι ρ η ν η
 ει ρ η ν η ν η μ ι ν αι τ η σ αι ε

Εἶτα τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ.

Κοντάκιον τοῦ Παραλύτου.

Ἡ Παρθένος σήμερον. Ἦχος Γα φ

Τ η ν ψ υ χ η ν μ ε Νη Κυ υ ρ ι ε Πα εν α μα ρ τι αι σ
 παν τοι οι αι σ Π και α το ποι σ π ρ α α ξε σ ι Νη Πα δει ν ω σ υ

πα ρα λε λυ με ε νην ε ε γει ρον τη θε
 ï κη η η σθ ε πι στα σι ι α ω ως περ
 και τον πα ρα λυ τον η γει ρας πα α λαι ι να
 κρα ζω σε σω σμε ε νος οι κτι ρον δο ξα χρι στε τω κρα α
 τει ει σθ

ΤΡΙΣΑΓΙΟΣ ΥΜΝΟΣ

Ἦχος Δι-θ

A α γι ι ο ο ος ο ο ο θε ο ο ο ος
 α α γι ι ο ο ος ι ι ι σχυ ρο ο ο ος α
 α γι ι ος α θα α να τος ε λε ε ε η σο ο
 ον η μα ας

Τό τρίτον.

A γι ος ο θε ο ο ο ο ο ο ο
 ο ο ο ο ος α γι ος ι σχυ ρο ο ο ο ος
 α α γι ι ος α θα α να τος ε λε ε ε η
 σο ο ον η μα ας

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνε ευ μα

τι ^Δ

K αι νυν και α ει και εις τους αι ω ναστωναι ω

νων α μην ^Δ

A α γι ι ος α θα α να τος ^θ ε λε ε ε

η σο ο ον η μα ας ^Δ

Δ υ να α α μισ ^Δ Α γι ος ο Θε ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ος ^θ α γι ος

ι σχυ ρο ο ο ο ο ος ^Δ α α α α α α

α α α α γι ι ι ος α θα α να α α το ο

ο ος ε λε ε η η σον η η μα ας ^Δ

Δύναμις τοῦ βήματος.

Ἦχος ^Δ Δι-θ

A α α α γι ι ι ι ι ο ο ο ο

ο ος ο ο ο ο ο ο Θε ε ο ο ο ο ο

ος ^Δ

A α α α α γι ι ι ι ι ο ο ο ο

ο ος ι ι ι ι ι ι σχυ υ ρο ο ο ο ο

ος

A α α α α α α γι ι ι α α γι

ι ι ος Α α α α θα α α α α α α

α α α α α α ρα α α λια α θα α να το

ο ο ο ο ο ο ος

E ε ε ε λε ε ε η σο ο ο ο ο ο

ον η η μα ας

Ἔτερον ὑπό Γεωργίου Κρητός († 1816)

Ἦχος Δι-θ

N ε ε ε ε Δυ υ να α α μιν

A α α α α α α α α α α α α

α α α α α α γι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι α α α α α γι ι ο ο

ο ο ος ο ο ο Θε ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ος

A α α α α α α α α α α α α

α α α α α α γι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι α α α α α γι ο

ο ο ο ος ι ι ι σχυ ρο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ος

A α α α α α γι ο ο ο ο ος α

θα α α α α α α α α α α α α α θα

α να α α τος

E λε ε ε ε λε ε ε η σον η μα

α α α α α α α α ας

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ

(ζήτηει τῇ ια΄ Ἰουλίου)

Προκείμενον καὶ ἀλληλοῦια εἰς Μάρτυρας.

Ὁ ἀναγνώστης· Ψαλμὸς τῷ Δαβίδ. Προκείμενον ἤχος α΄.

Ὁ διάκονος· Πρόσχωμεν.

Ὁ ἀναγνώστης τὸ προκείμενον καὶ τὸν στίχον αὐτοῦ.

Προκείμενον. (Ψαλμὸς ξζ΄).

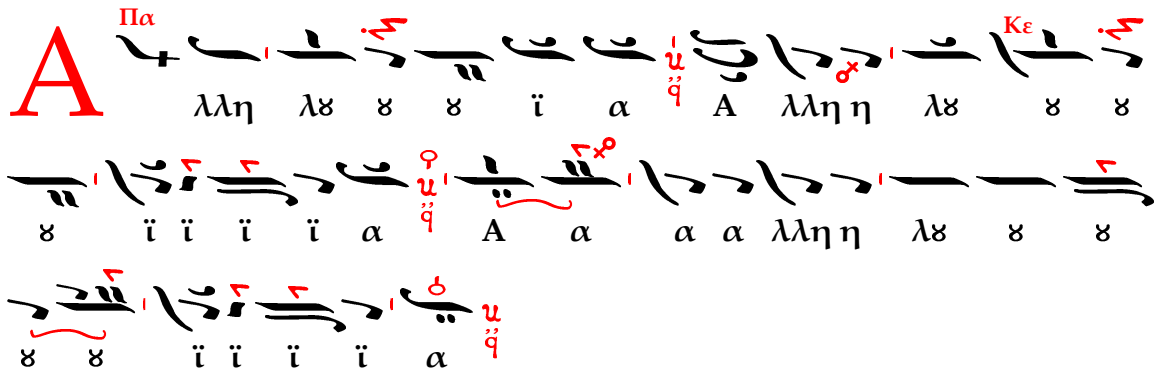
Θαυμαστὸς ὁ Θεὸς ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ. (ξζ΄ 36)

Στίχ. α΄. Ἐν ἐκκλησίαις εὐλογεῖτε τὸν Θεόν, Κύριον ἐκ πηγῶν Ἰσραήλ. (ξζ΄ 27)

Ἦ ὁ ψάλτης.

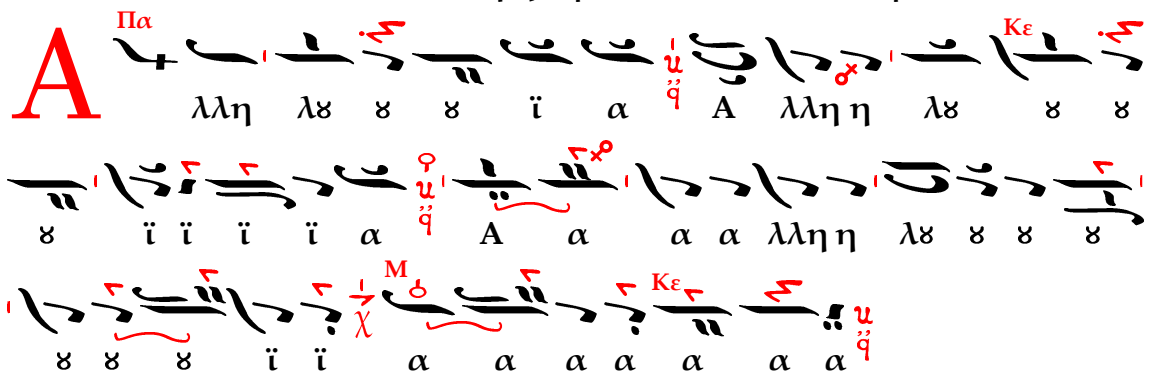
Ἦχος πλᾶ Νη ρ

Η αυ μα στο ο ο ος ο ο Θε ε ε ο ος εν
τοι οι οισ Α γι ι ι ι οι οισ α α αυ τϑ
Εν εκ κλη σι αις ευ λο γει τε τον Θε ον Κυ
ρι ον εκ πηγων Ισ ρα α ηλ
Η αυ μα στο ο ο ος ο ο Θε ε ε ο ος εν
τοι οι οισ Α γι ι ι ι οι οισ α α αυ τϑ
Ε πι τον Ισ ρα ηλ η με γα λο πρε πει α αυ
τϑ και η δυ να μισ αυ τϑ εν ται αι αις
νε ε ε φε ε ε ε λαις
Η αυ μα στο ο ο ος ο ο Θε ε ε ο ος εν

Στίχ. β'. Καὶ ἕστησεν ἐπὶ πέτραν τοὺς πόδας μου ^υ _q καὶ

κατεύθυνε ^υ _q τα δι α βη μα τα α α α μϝ ^υ _q

Εὐαγγέλιον.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον

(ιε' 21-28).

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ὁ Ἰησοῦς ἀνεχώρησεν εἰς τὰ μέρη Τύρου καὶ Σιδῶνος. Καὶ ἰδοὺ γυνὴ Χαναναία ἀπὸ τῶν ὀρίων ἐκείνων ἐξεληθοῦσα ἐκραύγασεν αὐτῷ λέγουσα· ἐλέησόν με, Κύριε, υἱὲ Δαυΐδ· ἡ θυγάτηρ μου κακῶς δαιμονίζεται. Ὁ δὲ οὐκ ἀπεκρίθη αὐτῇ λόγον. καὶ προσελθόντες οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ ἠρώτων αὐτὸν λέγοντες· ἀπόλυσον αὐτήν, ὅτι κράζει ὀπισθεν ἡμῶν. Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν· οὐκ ἀπεστάλην εἰ μὴ εἰς τὰ πρόβατα τὰ ἀπολωλότα οἴκου Ἰσραὴλ. Ἡ δὲ ἐλθοῦσα προσεκύνησεν αὐτῷ λέγουσα· Κύριε, βοήθει μοι. Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν· οὐκ ἔστι καλὸν λαβεῖν τὸν ἄρτον τῶν τέκνων καὶ βαλεῖν τοῖς κυναρίοις. Ἡ δὲ εἶπε· ναί, Κύριε· καὶ γὰρ τὰ κυνάρια ἐσθίει ἀπὸ τῶν ψυχίων τῶν πιπτόντων ἀπὸ τῆς τραπέζης τῶν κυρίων αὐτῶν. Τότε ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτῇ· ὦ γύναι, μεγάλη σου ἡ πίστις! γεννηθήτω σοι ὡς θέλεις. Καὶ ἰάθη ἡ θυγάτηρ αὐτῆς ἀπὸ τῆς ὥρας ἐκείνης.

Ἦχος ἰὺ Δι.σ

ο ξα α σοι Κυ υ υ υ υ υ ρι ι ι ι
 ι ε ε ε ε ε δο ο ο ο ο ο ο ξα α
 σοι ο ι ο ι ο ι

Χερουβικόν, Ἰωάννου Ἀρβανίτη, ἦχος Δι.θ

ι ο ι ο ι ο ι τα α α α Χε ε ε ε
 ε ε ε ε ε ιε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
 ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
 ρ ρ ρ ρ Χε ρ ρ βι ι ι ι μ μ υ υ υ υ υ
 υ υ σ τι ι ι κ ω ω ω ω ω ω ω ω ω
 ως ε ι κ ο ο ν ι ι ι ι ι ι ι ι ι ζ ο ο ο
 ο ο ε ι κ ο ο ν ι ι ι ι ι ι ι ζ ο ο ο ν
 τε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ες και αι αι αι
 τη η η η ζ ω ο ο ο ποι ο ι ο ι ο ι ο ι ο ι
 ζ ω ο ο ποι ο ι ω ω Τρι ι α α α α ι α α α
 α α α α α α α α α α Τρι α α

α α δι ι το ον τρι ι σα α α α

γι ι ι ο ο οον υ υ υ μνοο ο ο ον

προ σα α α δο ο ο υ μνον προ ο σα α α

δο ο ον τε ες πα α α α α σα α α

αν την βι ι ω τι ι κη η η η η η η ην α

πο ο θω ω ω ω ω με ε ε ε ε θα α με ε

ρι ι ι μνα α α α α α α α αν

Ω ς τον βα σι ι λε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε βα α σι ι λε ε ε

ε ε ε ε α

Τ ω ων ο ο ο ο ο λω ω ω ων υ

πο ο δε ξο ο ο με νοι οι **Τ**αι αις α αγ γε

λι ι και αις α ο ρα α α τω ως δο ο ρυ φο

ο ρα ς ς με νο ον τα α ξε σι ι ι ι ι

ι ι ι ι ιν Α λλη λ ς ς ι ι ι ι

α α α α α

Τὰ Λειτουργικά,
ὡς διασώθηκαν ἐν τῇ Μεγάλῃ τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίᾳ,
κατὰ παράδοσιν ἀρχαιοτάτην. Καταγραφή Κ. Ψάχου.

Ἦχος ἰΐ Δι. ς

Πά τε ρα Υἱ ον και Α γι ον Πνε ευ μα Τρι
α δα ο μο ου σι ον και α χω ρι στον

Τὸ Σύμβολον τῆς πίστεως.

Πιστεύω εἰς ἓνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων. Καὶ εἰς ἓνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων· φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρὶ, δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο. Τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα. Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα. Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ κατὰ τὰς Γραφάς. Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρὸς. Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς, οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος. Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν προφητῶν. Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν. Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν. Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.

* * *

Ε λε ον ει ρη νης θυ σι αν αι νε σε

ως

Και με τα του Πνευ μα το ος σου

Εχομεν προστον Κυριον

Αξιονκαι διιιικαιον

Αγιος Αγιος Αγιος Κυριος Σαβ

βαωθ πληρης οουρανοςκαι ηγητηςδοξης

σουωσαναεντοιςυψιιστοις ευλογη

μενοςοερχομενοςενονοματιΚυ

ριουουουωσαναεντοιςυψιιι

ιιιιστοις

Αμηνηην

Αμηνηην

Σευμνουουμεν Σεευλογουουμεεε

εν ΣοιευχαριστουμενΚυριεκαιδεομε

θαασουουουουοθεοοοοοοο

οοοςημωων

Γρηγορίου Πρωτοφάλτου. Ἦχος Δι

Δι
Αξιον εστιν ως ααληηηθωωωως
μααακααριζειειεινσετην Θεεεεο
τοοοκον την αειμακααριστοοονκαι
παναμωωμηηητοοοονκαιαιαι
μητεεερατου Θεουουηηημωωω
ωντηηηντιμιιιωτεεεραντων Χε
ερουουουβιιιιμ καιαιαιενδοο
οξοτεεερααανασυγκριιτως των
Σεεραααφιιιιμηηηναδιι
ιαφθοοορωωως Θεοοον Λογοντε
εεκουουουουσαν τηνοντωωως
Θεεεοτοκονσεμεγαλυυνοοο
μεεεεεν

Μετὰ τὴν μετάδοσιν, ἀντὶ τοῦ· Εἶδομεν...

Ἦχος Πάφ

Χ ρι στο ος α νε ε στη η εκ νε ε κρων θα
να τω θα να α τον πα τη η η σα α α ας και τοι
οις ε εν τοις μνη μασι ζω ην χα ρι σα α με νο
ο ο ο ο ο ο ο ος

Ἦχος Δι-θ

Π λη ρω θη η τω το στο μα η μων αι νε σε
ως σε Κυ ρι ε ο πως α νυ μνη σω μεν την δο ο
ξαν σε ο τι η ξι ω σας η μας των α
γι ων σε με τας χειν μυ στη ρι ι ι ι ων τη ρη σον
η μας εν τω σω α γι α σμω ω ο λην την η
με ε ραν με λε των τας την δι και ο συ υ νην σε
Α λλη λυ ι α Α λλη λυ ι α Α λλη
λυ ι α α α

Ἦχος Δι-θ

Χ **Ε** ι η το ο νο μα Κυ ρι ε ευ λο γη με

νον ^Δ α πο τλ νυν και ε ως τλ αι ω ω νος ^{θ (δὶς)}

T ο ο νο μα Κυ ρι ς ει η ευ λο γη

με ε ε ε ε νο ο ο ο ν ^{ζ'} α πο τλ νυν και ε ως

τλ αι ω ω νο ο ος ^Δ